

ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. MONTEVERDE 4251
(1636) OLIVOS
BS. AIRES - ARGENTINA

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

VII. évf. 82-83. sz.
2012. JANUÁR-FEBRUÁR
(LXXXII. évf. 15.888-89. sz.)

Budapesten megalakult a Magyar Diaszpóra Tanács

„A Magyar Diaszpóra Tanács a világon szétszórtságban élő magyarság szervezeteinek közös fóruma, amely a diaszpórában élők sajátos igényeit és érdekeit tartja szem előtt, valamint megteremti a diaszpóra magyarságának önálló képviselőt.” (Alapító Nyilatkozat).

A tanács elsősorban a nyugati magyarság szervezeteit szeretné megszólítani. Állandó intézményszerű fórumként működik, üléseit a miniszterelnök hívja össze.

A kormány számít a diaszpórára a Magyarországról megjelenő kép formálásában, a magyar érdekek megjelenítésében a világ különböző fórumain, és segítségükkel szeretnék

feltérképezni, mely területeken tudják leghatékonyabban segíteni a magyar kultúra fennmaradását, a magyar identitás megerősítését a világban szétszórta élő magyarok között.

A nyugati magyar diaszpórára vonatkozó hozzáférhető adatok meglehetősen bizonytalanok, népszámlálás vagy Magyarországon végzett különböző tudományos statisztikák alapján áll össze a kép. A diaszpóra megoszlása földrészenként eszerint: Afrika kb. 30 ezer, Ausztrália és Új-Zéland 65 ezer, Ázsia 230 ezer, Dél- és Közép-Amerika 130 ezer, Észak-Amerika 1 millió 930 ezer magyar és magyar származású, Európa 360 ezer.

Az AMH kívánja minden Olvasójának:

Virradjon rád szép nap,
köszöntsön rád jó év,
kedves hajlékodbá
költözzön a jólét.
Szívedben szeretet,
lelkedben nyugalom,
légy boldog a következő
365 napon!

Örömeid sok legyen,
bánatod semmi.
Segítsen az Isten
boldognak lenni.
Légy mindig vidám,
örülj minden szépnek,
ezt kívánom Neked
erre az új évre!

Semjén Zsolt nemzetpolitikáért felelős miniszterelnök-helyettes beszél a nyugati magyarság szervezeteit megszólító Magyar Diaszpóra Tanács alakuló ülésén az Országházban

Répás Zsuzsanna helyettes államtitkár elnökletével 2011. november 17-én, Budapesten a Parlamentben megalakult a nyugati szörványokat alkotó magyarok összefogását szolgáló Magyar Diaszpóra Tanács. Az alakuló ülésen 5 régió (köztük az egyházak és a cserkészlet) képviselőiben 49 személy vett részt. A legnépesebb tábor a NYEOMSZSZ-ban tömörült Nyugat-európai Régió alkotta 14 képviselővel. A tanácskozáson meghatározó szerepet vitt Dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes. Beszédében kiemelte: eddig a nyugati magyarság szempontjai háttérbe szorultak, elsikkadtak, ezért is fontos, hogy külön megjelenhessenek, és az őket foglalkoztató kérdések ne legyenek alárendelve a Kárpát-medencei magyarság más típusú kihívásainak.

Orbán Viktor miniszterelnök alapvetően ismertette a jelenlegi magyar kormány célkitűzéseit, nevezetesen a nyugati magyar diaszpóra tekintetében. Az eredeti napirendtől eltérően Németh Zsolt államtitkár arról beszélt, hogy a diaszpóra egyfajta kitörési pont a világ magyarsága számára, annak képviselőire pedig „nem hivatalos nagykövetekként” tekintenek. Az államtitkár szerint Magyarországnak és a világban szétszóródva élő magyaroknak kölcsönösen szükségük van egymásra.

Vizi E. Szilveszter, az MTA volt elnöke a Friends of Hungary tervezetet mutatta be.

Néhány kérdéstől eltekintve a nyugati képviselők pozitívan nyilatkoztak a Tanács létesítéséről, habár az Alapító Nyilatkozattal kapcsolatosan (l. alább) számos módosító javaslat érkezett be.

A Magyar Diaszpóra Tanács lényegében tanácsadó testület, amelynek elnöke Dr. Semjén Zsolt; titkára Répás Zsuzsanna. A Tanács tagjai az elnök által javasolt, a magyar kormány által meghívott szervezetek képviselői. Az amerikaiak kívánságára Észak-Amerika két régióra különült, ennek megfelelően a Tanács hat régióra oszlik. Az egyes régiók külön-külön választottak régióelnököt: Bihari Szabolcs (Nyugat-Európa); Hámos László (Egyesült Államok); Ábrahám Tibor (Kanada), Kunckelné Fényes Ildikó (Dél-Amerika) (*); Fodor Sándor (Ausztrália, Dél-Afrika) és Vass Zoltán (egyházak, cserkészlet). A jövőben ezek a regionális elnökök képviselik a nyugati magyar diaszpórákat a Magyar Állandó Értekezleten (MÁERT) is.

A nyugat-európai régió megbeszélésén t.k. az alábbi javaslatokat, kéréseket készítette elő a plenáris ülésre:

Folyt. a 2 oldalon

Bárány Béla üzenete:

Minden, ami véget ér, egyben új kezdet is! - Az óév végén, az újév elején gondolataink az idő körül forognak. Mi az idő? Örök áramlás, amit nem tudunk megragadni?

Vagy folyamat, amelyet az örök Jóság - az Isten - tagol napokra, hetekre, hónapokra, évekre, emberöltőre, hogy gazdálkodhassam vele, hogy felfoghassam, hogy hozzá, pillanataimhoz is mérhessem életemet, cselekvéseimet? Az IDŐ Isten üzenetét hozza: nem kíméletlen sodrás, hanem Isten szolgálja. Volt kezdete, van feladata, és lesz vége is. Az Idő az idők végén jelentést tesz az Istennek. Talán Idő-testvérnek fogjuk őt nevezni, s páratlan vádlónk és védelmezőnk lesz a nagy találkozáson.

Ismét elmúlt egy év, amely az idő legfelső és legátfogóbb egysége. Években adjuk meg életkorunkat. Egy év mindannak a teljességét átfogja, amit kínálni tud az élet. Egy év elteltével minden megismétlődik, ezért a tökéletesség szimbóluma: a természet ébredése,

majd virágzása és érése, az aratás és elhalás, hogy aztán az új ébredéssel újra kezdődjék az egész folyamat. A rész: a nap, a hét, a hónap csak egy nagyobb egészbe illesztve nyeri el mélyebb értelmét. Isten betartotta ígértét: az elmúló év végével megadta az újabb lehetőséget. Igaz tehát, hogy ami véget ér, új kezdetet jelöl. Kilenc hónap elteltével a gyermek számára véget ér az anyaméh védettsége, de világra-jövetelével elkezdődik egy másik szakasza az életének. A halálban lezárul földi életünk, de abban a pillanatban megkezdődik számunkra az örök élet. Nincs tehát vég újabb kezdet nélkül.

„Reggel, mielőtt a kaput beteszed, mondj nekem valami kedveset. Annyi minden megeshet egy nap, ki tudja, életben melyikünk marad. Este mondj egy kedves szót a jó éjt-hez, ki tudja, hogy reggel melyikünk ébred.

Az élet olyan gyorsan múlik el, egyáltalán nem mindegy, hogy mit teszel, hogy utoljára mit mondasz nekem, hogy utoljára mit is kérdezel. Hadd legyen az utolsó egy kedves szó, fontold meg, hátha az lesz a legutolsó!”

Kányádi Sándor:

Csendes pohárköszöntő újév reggelén

Nem kívánok senkinek se különösebben nagy dolgot. Mindenki, amennyire tud, legyen boldog.

Érje el, ki mit szeretne, s ha elérte, többre vágyjon, s megint többre. Tiszta szívből ezt kívánom. Szaporodjon ez az ország Emberségbe, hitbe, kedvbe, s ki honnan jött, soha soha ne feledje. Mert míg tudod, ki vagy, mért vagy, vissza nem fognak a kátyúk... A többit majd apródonként megcsináljuk. Végül pedig azt kívánom, legyen béke. - Gyönyörködjünk még sokáig a lehulló hópihékhöz!

(1956)

A TARTALOMBÓL:

Olvasólevelek	2.o.
Főiratkozás a Nemzeti Regiszterbe ..	2.o.
Lukács Csaba: Másik ember	3.o.
Piller Éva: Akadályverseny	4.o.
Kovács Attila Sportrovata	4.o.
Bartusz Réka: Küzdelem	4.o.
Barkuti J.: Magyarországi helyzet	5.o.
Interjú Róna professzorral	6.o.
Saáry Éva gróf Klebelsberggről	7.o.
Mit Hallott az AMH?	8.o.
Bonczos Zsuzsa: Mi Történt?	9.o.
A karácsonyi vásárról	HUFI I.
Ki kicsoda? Huszár Péter	HUFI II.
Cserkészélmény Felvidéken	HUFI III.
A kolónia ír: Dombay Jenő	HUFI III.
Az UNESCO és a táncház	HUFI IV.
Anikó se despide (por ahora...)	SP I
Cuidar a los mayores	SP I
El calvario de Toásó en Bolivia	SP II
Campeonato de Pentatlón	SP II
Nos escriben	SP III
¿Hungria y fascismo?	SP III

Az Olvasó írja...

Kedves Zsuzsó!

Szeretnénk figyelmetekbe ajánlani a Nemzeti Regiszter weboldalát: <http://www.nemzetiregiszter.hu/index>. Ez minden bizonnyal érdeklí itt élő honfitársainkat is, így kérlek benneteket: terjesszék hírét a magyar intézmények, szervezetek, barátok körében.

Tisztelettel és szeretettel üdvözöllek

**Házi Judit, tanácsos - konzul
Magyar Nagykövetség**

Kedves Zsuzsó!

Mióta belekényszerültem a FACEBOOK-BA, mert egyetlen módja, hogy kapcsolatba kerüljek unokáim korosztályával, rájöttem, hogy ma már *mindenki-mindenkivel-mindent* közöl. *Senkit* nem érdekel, hogy *valaki* megsértődik, vagy nem sértődik meg. Anyagilag, politikailag független. Legfeljebb nemzeti vagy egyéni érdeket tart szem előtt. Nehéz írni egy HÍRLAPNAK, amely senkitől se kap szubvenciót, mert független, „pártatlan” akar maradni, de az előfizetőkre anyagi okokból is tekintettel kell legyen.

A fiatalok, tisztelet a kivételnek, nem olvasnak. Lassanként már se írni, se beszélgetni nem szoktak. Telefonálni ritkán. Interneten küldenek rövid SMS-t, pár szót. Ezelőtt 20 évvel azt hittük, a televízió tört be családi és társadalmi éltünkbe. Ma már a televíziót is elűzte az Internet és a Facebook. Újságot olvasni, *elolvassni*, csak nyugdíjas, idős, értelmes embernek van ideje, aki maradék kincsét – idejét! – szánja rá. Keressünk olyanokat, akiknek ezen felül pénze is maradt! Tudom, hogy a dühöngő infláció miatt és a többszörös postamelésekkel az AMH igen nehéz anyagi helyzetbe került. Keressünk szóban és tettben „jókedvű adakozókat”, akiknek érdeke az AMH fennmaradása!

Szeretettel öllelek, nem mint barát, hanem mint munkatársad,

özv. Zilahi-Sebess Jenőné, Zsuzsi

Kedves Zsuzsó!

Véletlen ismerkedések csakis véletlenül történnek. November 10-én, Velencében egy 21 napos hajótúrára indultunk, és november 30-án kötöttünk ki újból Buenos Airesben. Egyik ebéd közben egy szomszéd asztaltól ránk kérdeztek, hogy magyarok vagyunk-e. Talán hallották beszédünket, vagy látták Zsófi nyakában a magyar színű szalagon lógni az utazási igazolványt. Aztán párszor beszédbe elegyedtünk **Dr. Lőrincz István** úrral, aki feleségével, lányukkal, vejjükkel utazott. Mondta, hogy írásban küldi üzenetét (l. alább).

Úgy értettük, hogy nem személyesen ismer Téged, hanem a **Saáry Éva** által rendezett luganói Irodalmi Napokon keresztül tudott rólad.

Szeretettel csókolunk

Terek Zsófi és Jakab Nándi

Kedves Zsuzsa Asszony!

Megismertük a kedves Jakab családot. Ők adják át tiszteletteljes üdvözetemet. **Saáry Éva** baráti köréhez tartozom és a felejtethetetlen „Luganói Napok” látogatója voltam. Ismerem tevékenységét Éván keresztül.

Kívánok Önnek és családjának még hosszú és boldog életet, hazánk és a magyar nép fáradhatatlan szeretetét. Tisztelettel:

Dr. Lőrincz István, Budapest

Kedves Zsuzsa!

Szeretném megkérni, hogy publikálja az Ön által szerkesztett lapban, hogy az argentin magyarok lássák: testvérem, **Tóásó Előd** ártatlan, és minden híresztelés, hogy a magyarok „elnökgyilkosok” vagy „terroristák” rágalom. Köszönettel

**Tóásó Edit, Magyarország
(l. szöveg SP 2.o.-on)**

Kedves Zsuzsó!

December 14-én, Budapesten volt a **Szabó Zoltán** emléktábla avatása, utána meg könyvbemutató. A névtáblán ez áll: Ebben a házban nőtt fel Szabó Zoltán (1912-1984) Író, a neves falukutató, a szellemi honvédelem elindítója. Állította Európai Protestáns Szabadegyetem, a XIII. kerület önkormányzata, a ház lakói.

Zoltán piarista diák volt, cserkész, s nagyon fiatalon érdeklődött a harmincas évek szociális körülményei megismerése, főképp a parasztság sorsa iránt. Ennek eredményeként 24 éves korában megjelent első kötete, «A Tardi helyzet», elindítva ezzel egy új műfajt. Tard már több mint tíz éve a Bretagne-i Josselin városnak testvérvárosa, annak a városnak tehát, ahol Zoltánt eltemették. Azóta is együtt ápoljuk Szabó Zoltán emlékét, most már Budapesten is!

A szellemi honvédelem fogalmát megpróbálta nálunk mozgalomként meghonosítani a harmincas években: úgy védeni a hazát a fenyegető nácizmus ellen, hogy megerősítsük magunkban a magyar kultúra hagyatékát. Népünk sorsa másképp alakult, s Zoltán élete felét emigrációban töltötte, Londonban, majd Bretagne-ban.

Az Európai Protestáns Szabadegyetemmel adta ki két korai könyvét, s most az Osiris kiadóval együtt az emigrációban írt, 2 kötetben összegyűjtött írásait. (*)

Magyar Diaszpóra Tanács...

(folyt. az 1. oldalról)

Alapító Nyilatkozat

A magyar emberek 2010-ben példátlanul széles és erős összefogást hoztak létre, ami a nemzetpolitika megújításához vezetett. A nemzeti ügyek kormánya elkötelezett aziránt, hogy az új Alaptörvényben az egységes magyar nemzetre megfogalmazott felelősségviselést a diaszpóra tekintetében is megvalósítsa.

A Magyar Diaszpóra Tanács a világon szétszórtságban élő magyarság szervezeteinek közös fóruma, amely a diaszpórában élők sajtósági igényeit és érdekeit tartja szem előtt, valamint megteremti a diaszpóra magyarságának önálló képviselőjét. A Magyar Diaszpóra Tanács és a Magyar Állandó Értekezlet - egymással szoros együttműködésben - a közös gondolkodást, valamint a magyar nemzet jelenét és jövőjét meghatározó döntésekhez való hozzájárulást szolgálják.

Az ülésen elhangzottakat összegezve alulírottak, a Magyar Diaszpóra Tanács tagjai az alábbi elvekben és célokban állapodtak meg:

• A nemzeti ügyek kormánya kölcsönös elismerésen alapuló kapcsolatot alakít ki a diaszpórában élő magyarsággal.

Tanácskozás közben; jobbról első: Egey Gyula, Argentína képviselője

- A MÁÉRT ülésekre a régiós elnök akadályozása esetén helyettesít delegálhat;
- hét stratégiai pont, köztük a magyar értékek feltárása és számbavétele, valamint az oktatás szorgalmazása;
- kéri a jelenlegi támogatási rendszer leegyszerűsítését;
- a közmédia szenteljen nagyobb teret a nyugati magyarságnak;
- a kormány tisztázza a világmagyar-ságnak juttatott, és jelenleg a Magyarok Világszövetsége tulajdonában, ill. használatában lévő épületek (Budapest, Benczúr u. 15, Semmelweis u. 1-3.) tulajdon- és használati jogát.

Répás Zsuzsanna helyettes államtitkártól tájékoztatást kaptunk a Nemzeti Regiszter indulásáról. Levelét alább közöljük, és kérjük kedves Olvasóinkat szíves tudomásul vételre, valamint egyéni és intézményes jelentkezésre a Regiszterbe. Szerk.

KÖZIGAZGATÁSI ÉS IGAZSÁGÜGYI MINISZTERIUM NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

«Kedves Barátunk!

«Nagy örömünkre szolgál, hogy ezúton tájékoztathatjuk Önt a Nemzeti Regiszter október 17-i indulásáról. A Nemzeti Regiszter magyar és angol nyelven is elérhető honlapjának létrehozásával kívánjuk megszólítani a világ magyarságát, különös tekintettel a nyugat-európai és a tengeren túli magyarság tagjaira. Egy olyan folyamatosan működő, élő rendszert hozunk létre, amely virtuális találkozóhelyként szolgál valamennyi magyarnak, bárhol is éljen a világ.

«A Regiszter honlapja fórumot teremt a magyar közösségek közti mindennapos információáramlásnak, kölcsönös tájékoztatásnak.

«Annak érdekében, hogy a leendő honlap - betöltve fent vázolt célját - valóban egy folyamatosan frissülő, eleven rendszerré váljon, az Önök segítségével elengedhetetlen a számunkra. Ezért azzal a kéréssel fordulok Önhöz és szervezeteihez, hogy tájékoztassa tagjait, tagszervezeteit a Nemzeti Regiszter indulásáról, és kérjük, népszerűsítse a csatlakozást honlapunkhoz, hívja fel tagjai figyelmét a regisztrációra!

nemzeti regiszter

**Regisztrálj, hogy a magyar nemzet
egysége élő valóság legyen!**

Most eljött az ideje, hogy egy 40 évig elhallgatott s így a nagyközönség által elfelejtett író visszacsempésszünk a nemzeti köztudatba. Erre alkalmat nyújtott születésének 100. évfordulójának kiállításal egybekötött megünneplése. Több más esemény közt kiemelendő Szabó Ágnes leányunk apjáról szóló dokumentumfilm vetítése is.

Szeretettel gondolok Rátok!

**özv. Szabó Zoltánné Szekeres Zsuzsanna
Párizs/Budapest**

(*) Szabó Zoltán legtöbb műve a HKK-ból kikölcsönözhető

Kedves Zsuzsó!

Sok szeretettel gondolok az ottani magyar közösségre. Kegyelmeiben gazdag és boldog újesztendőt kívánok mindannyiuknak.

Mindig nagyon örülök a Hírlapnak, sok jót de sajnos néha szomorú híreket is olvasok benne. Köszönöm, hogy rendszeresen küldik nekem!

Szeretettel üdvözlöm a magyar közösség tagjait, a jó Isten áldása legyen mindannyiukkal, és kívánom, hogy a Hírlapnak is egy jó éve legyen!

**Gáspár Miklós kanonok,
Budapest**

diaszpórában élő nemzettársaira. Vallják, hogy ők is a magyar nemzetnek tagjai, akiknek tekintetében a Magyarországgal való kapcsolat kialakítása, a magyar kultúra - és lehetőség szerint magyar nyelv - átadása, a magyar identitás megerősítése, illetve ezek lehetőségeinek biztosítása közös céljuk.

• Kifejezik meggyőződésüket, hogy a világ más-más táján élő magyarság sajátos értékei kiegészítik egymást.

Budapest, 2011. november 17.

Olvasható: <http://www.nepszava.hu/articles/article.php?id=491850>

Latin-amerikai delegáció: Kunckelné Ildikó LAMOSZSZ elnök, Egey Gyula (Argentína) és Zahorán Ákos (Chile) között

(*) Az argentinai magyarság az AMISZ-on keresztül képviselve van a LAMOSZSZ keretén belül. Elnök **Kunckelné Fényes Ildikó**

Lukács Csaba:

Másik ember

Felértékelődött az uniós magyar útlevél és vízum: afrikai és közel-keleti migránsok százezrei igyekeznek eljutni a számukra ígért földjét jelentő (Nyugat-)Európába, és szép számban vannak olyanok, akik hamis okmányok beszerzésével próbálják zökkenőmentessé tenni útjukat. A magyar közigazgatásnak az idén másféle okmányradattal is meg kellett birkóznia: az egyszerűsített honosítás ügyében százhetvenezer ember több millió dokumentummal árasztotta el a hatóságokat. Köztük sok tízezer régi papír: katona- és inaskönyvek, egyházi anyakönyvi kivonatok, régi keresztlevelek. Nem biztos, hogy mindegyik eredeti.

*

Külön iparaggá nőtte ki magát a világban az útlevél-hamisítás. A régi, képcsérés megoldás ma már meglehetősen primitívnek számít, a profik ennél jóval kifinomultabb módszereket alkalmaznak. Pl. ellopnak biankó okmányokat - nemrég az Egyesült Királyságban többbezer tételben tünt el útlevél a gyártás egy bizonyos fázisában. Ezek már rendelkeztek biztonsági elemekkel, és mára megjelentek a feketekezeskedelemben, így pár ezer euró ellenében bárki beszerezhet brit útlevelet. A másik módszer: igazi, elvesztett vagy ellopott útlevélre keresnek a seftelők hasonlóan kinéző - vagy hasonlóra maszkírozható - vevőt, aki megtanulja az adatokat, így nincs szükség fényképcserére sem.

Ezt az üzletágat a turisták felelőtlensége tartja életben: sokan alig vagy egyáltalán nem figyelnek irataikra. Jó vadászterület a budapesti Sziget Fesztivál, ahol naponta részeg fiatalok tucatjai veszítik el okmányaikat, de vannak már olyan bandák, amelyek a sátrakban hagyott útvelekre és személyi igazolványokra specializálódtak. Ők mást nem is lopnak, kizárólag a személyi okmányok megszerzése a feladatuk.

A bűnözők rátelepedtek a legális migrációra is. Ügyvédek, kijáróemberek révén ügyintézésért vállalkoznak - persze borsos áron -, így némelyik ügyfél nem is tudja, hogy hamis papírokat használnak fel a nevében, csak örül a gyors és zökkenőmentes ügyintézésnek.

Itthon volt egy időszak, amikor nagy számban hamisították az ANTSZ egészségügyi igazolásait, amelyekkel azt bizonyították, hogy a hozzánk bevándorolni vagy itt letelepedni kívánó külföldi nem szenved közegészségügyet veszélyeztető fertőző betegségben. Később divatba jött az útlevélmosás: mivel a külföldi csak bizonyos ideig tartózkodhatott az országban, némi pénzért cserébe eltüntették a belépési pecsétet, és újabb, későbbi dátumot ütöttek a helyébe.

Külön kategória az iskolai végzettséget igazoló papírok hamisítása: akadnak olyan uniós országok, ahol igazi „diplomagyarak” működnek.

A „személycserés” hamisítások arra is épülnek, hogy nehezen tudunk különbséget tenni a tőlünk eltérő bőrszínű emberek között. Az európai ember számára pl. az ázsiaiak vagy a fekete-afrikaiak egyformának tűnnek, és ez fordítva is igaz: egy keletinek a fehérek tűnnek nagyon hasonlóknak. Az országba való belépéskor a határőrnek néhány másodperce van, hogy eldöntse, a tökéletes állapotban lévő, szabályos útlevéllel belépésre jelentkező utas az-e, aki a fényképen szerepel. Ráadásul többórás repülés után, fáradtan, borostásan, elnyűtt arccal nem mindenki néz ki úgy, mint a fekete-fehér, évekkorábban készült fotón, így elég nehéz kiszűrni azokat, akik más, hasonló ábrázatú ember okmányával jelentkeznek

belépésre. Itthon előfordult, hogy egy okmányhamisítási gyanúba keveredett távol-keleti férfiről hosszas vizsgálat után kiderült: a különféle hatóságokkal való találkozásakor négy különböző ember fényképét használta fel. Más jelent meg a tartózkodási engedély megszerzésekor, megint más a járművezetői vizsgán, és így tovább. Többhetes vizsgálat után több terület szakértői - pl. antropológusok - állapították meg, hogy az egymáshoz nagymértékben hasonlító fotók nem ugyanazt az embert ábrázolják. A letelepedési, állampolgársági eljárások során arra is volt már példa, hogy fotómon-tázzsal igazoltak rokonai kapcsolatokat. Magyarán családi albumot hamisítottak annak igazolására, hogy egy már magyar állampolgárságot megszerzett férfi mellett az álokonok is a vágyott papírok birtokába juthassanak. A lebukottak között akad olyan is, aki tíz évig élt nálunk más papírjaival.

Másik módszer, hogy a turista jelentkezik országa nagykövetségén azzal, hogy ellopták vagy elvesztette útlevélét, és szüksége van másira. Ha a követség nem ellenőriz megfelelő módon az illető személyazonosságát, előfordulhat, hogy immár a család fotójával adnak ki olyan valódi okmányt, amelyben más ember adatai szerepelnek. Néha arra is van példa, hogy állami szinten hamisítanak iratokat. Ezt persze nagyon nehéz lenne bizonyítani, de talán nem véletlen, hogy pl. az iraki S szeriás útlevél ki van tiltva az unióból, és létezik egy magyar kormányrendelet is, amely kimondja, hogy a nigériai útlevél nálunk nem számít hivatalosan elfogadható úti okmánynak. Egy ország útlevelének presztízse szoros összefüggésben áll az országban uralkodó korrupcióval: különféle nemzetközi szervezetek évenként kiadnak jelentéseket egy-egy ország korrupciós indexéről. Ez a tényező megjelenik az okmányokban is: az efféle listán elmarasztalt országban könnyebb valódinak látszó, de tartalmában hamis okiratokhoz jutni.

A feketeipiac az amerikai útlevél a legdrágább, de sokat érnek az uniós országok okmányai is. Ráadásul az is számít, mi van benne: egy nem túl magasan jegyzett ország passzusa is lehet jó drága, ha érvényes amerikai vagy schengeni vízumot tartalmaz. A biankó okmányok nagyon értékesek, hiszen korlátozás nélkül lehet kitölteni. A mi útlevelünk a nemzetközi vélemények szerint biztonságos, de megpróbálkoznak a hamisításával. A világ túlsó felén csíptek el olyan dokumentumot, amelyikben fényképet cseréltek; a másikkal egy közel-keleti állampolgár próbált meg utazni azt kihasználva, hogy hasonlított a fotón lévő férfiről. Azzal bukkott le, hogy arab szokás szerint gyermeke fotóját is betette az okmányba, nem tudva, hogy nálunk megszűnt a családi útlevél, a kiskorú is saját úti okmányt kap az utazáshoz.

Budapesten a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal (BÁH) külön szakértőt foglalkoztat a gyanús okiratok kiszűrésére. **Molnár Gyula** okmányszakértővel irodájában ültünk le beszélgetni egy hatalmas nagyító-berendezés előtt. Bár neki is van automata okmányvizsgáló berendezése (ezt ma már bankok és különféle hatóságok is használják), szerinte ezre nem lehet teljes mértékben hagyatkozni, hiszen a gép csak bizonyos formai elemeket ellenőriz, így a jó minőségű hamisítványt nem veszi észre. A szakembertől először arról érdeklődöm, *mikor járt utoljára a kezében „klasszikus”, vagyis fotócserés hamisítvány.*

- Az általam vizsgált okmányok esetében viszonylag kevés a fényképcserés - válaszolja Molnár Gyula. - Ez annak is köszönhető, hogy a képcsérés útvelek tulajdonosai jó esetben már a határon lebuknak, így nem kerülnek a látókörmünk

Nemeskürty István mondta...

- Még mindig nem tudatosult bennünk, hogy nemzeti létünk alapja a nyelv. A magyar beszéd. Ellenfeleink jól tudják ezt, s rontják, ahol csak ronthatják. Sajnos szinte pusztul a szókincsünk meg a beszédmódunk. Lelkes, hazaszerető polgárok sem érzékelik ezt mindjárt, vagy elnéznek felette. Trianon óta nyelvünk is vereséget szenvedett: nem kerestünk, nem találtunk szavakat olyan új találmányokra, mint a rádió, a televízió és a többi. Az internetről már ne is beszéljünk. És visszaszivárognak régi idegen szavak. A beszéd állapota még keservesebb. Hová lett a cselekvő igék használata? A kevés szóval sokat mondás? Ennek gyökere az anyanyelv gyermekkori elsajátításának módja. Egyszerű parasztasszonyok, sőt pásztorok is igazgatták gyermekük kiejtését, **Arany János** szülei is ilyen módon ügyeltek a nyelv használatára.

A nyelvhasználat az iskolai oktatásban emlékeztetőből megtanult és hangosan (!) elmondott versek, szövegek kötelező voltától is függ, és a közvélemény figyelmét is említeni kell: a rádió bementői a hetvenes években még gonddal beszéltek magyarul...

- Mi vagyunk az elit: vállaljuk - kevesen - bátran, sőt vakmerően hazánkat, amelybe „foglaltatik az emberi szeretet tárgyainak egész öszvevsége” - amint **Kölcsey** mondja. Fogjunk össze egymás szeretetének tudatában, hiszen „a törvény tökéletes teljesítése a szeretet”. Teremtünk fészkelemeget a nemzet számára. Ez a dolgunk. A szeretetet, összefogást mi győzheti le? A kereszténység lényege mindenkor győzedelmes. Szent István hitre épülő eszmeisége is ebben rejlik.

(Új Ember/ Tóth Sándor 04.8.29, kivonatosan)

Tréfás, rímes ünnepi jókívánságok helyi versfaragónk, Schirl Pál Zengúz és Dr. Szili Katalin között:

Kedves dr. Katalina
Nem cárnő ő, sem katona,
De főmufti a Parlamentben
Marasztaljuk elmenetben.
Ma biztosan ünnepel
Gondra kerül így lepel,
Csak az öröm, hit, remény
Ha olykor a lét biz kemény,
Lesz számára szent keret
Mert lénye a szeretet!
Emléke Argentínából hozzá húz
BUÉK-ot kíván Gézengúz!

Magyar karácsonyfák Kovács Attila sportrovatunk felelőse budapesti kertjéből

Kedves Pál,

Jól emlékezve tavaly májusi, a LA-MOSZSZ közgyűlésen elmondott, hasonlóan kedves verses köszöntőjére is, nagy megtiszteltetés számomra, hogy egy ilyen kedves gesztussal köszöntött most engem. (Majdnem meg is *schirlatott*... - bocsánat a kihagyhatatlan szójátékért!)

Engedje meg, hogy hasonló választ küldjek, igaz barátsággal! Kívánok egyúttal Önön keresztül is kedves argentinai magyar testvéreinknek, nemzettársainknak egy boldogabb új évet, soha meg nem szűnő kötelékekkel hozzánk, egymáshoz!

Karácsonyra meglepett már néhány sora, mely rám várt, ahol rímbe vagyok szedve, s rám volt gondolni kedve. Mi mást tehetnék magam, rímeket faragok hamar, melyben jókívánságokkal telve, üdvözetem küldöm mellékelve barátsággal szentelve, Gézengúzknak szeretettel!

Öszinte tisztelője:

Szili Katalin, Budapest

be. Az elmúlt időszakban négy esetben vizsgáltam hasonlót, de ezekben a kép mellett az adatokat is megváltoztatták. A BÁH szerteágazó tevékenységet folytat, a legtöbb gond a tartózkodási ügyekből és a menekültekkel kapcsolatos esetekből adódik. Ezekben a területeken a hamis igazolások, bizonylatok bemutatása a jellemző. És van egy új módszer is, a személycserés hamisítás, amikor valódi papírokat használnak, akik csupán hasonlít az okmány eredeti tulajdonosára.

- *Önnek ismernie kell a világ összes útlevelét? Országok szűnnek meg, válnak szét, alakulnak újra - honnan tudja, hogy egy távoli földrész kis államában épp milyen útlevelet használnak?*

- Képtelenség az egészet megjegyezni: ha ma valaki azt állítja magáról, hogy a világ összes útlevelét ismeri, nagyozol. Csak magyarból legalább tízféle van forgalomban, és a többi országban is hasonló a helyzet. Két dolgot kell tudni: hogyan kell kinéznie egy biztonsági okmánynak (megfelel-e az ICAO, vagyis a Nemzetközi Légügyi Hatóság előírásainak), és hogyan épül fel egy ilyen dokumentum. Vannak adattáraink, kapcsolatba tudunk lépni társszervekkel, össze tudjuk hasonlítani mintákkal, de képtelenség az egészet fejben tartani. És persze meg tudjuk nézni az adott dokumentum integritását, vagyis hogy babráltak-e vele illetéktelenek - fejtette ki a szakértő.

A hatóságok és a hamisítók macska-egér harcában nem lehet győztest vagy vesztest hirdetni. A gyakorlat szerint mindig utóbbiak járnak előbb egy lépéssel, erre válaszul erősítik az okmányok biztonságát. Most a **biometrikus okmány a legjobb, de ez sem tökéletes** - a határátlépésnél ui. egyelőre csak Amerikában vetik össze

a memóriakártyán tárolt adatokat (pl. az ujjlenyomatot) az utastól helyben levett mintával.

- * - * - *

Magvak és vízjelek. Okiratok - ha nem is a mai értelemben - már az ókori Egyiptomban léteztek, pl. a kereskedelemben, ahol egy dióhéjszerű agyagedénybe magvakat zártak, ezzel igazolva a címzettnek, hogy hány zsáknak kell megérkeznie.

Aztán megjelentek az utazáshoz használatos okmányok, menlevelek, amelyek a tulajdonos szabad áthaladását biztosították bizonyos területeken. Később a diplomaták kaptak megbízóleveleket. **Ahogy létrejöttek a különféle okiratok, ezzel párhuzamosan fejlődtek a hamisítási módok is**, mindig a kor műszaki színvonalán. Ez aztán visszahatott az okiratok kibocsátóira, akik egyre modernbb biztonsági elemek alkalmazására kényszerültek. Mi, magyarok már Szent István idejében használtunk egyfajta útlevelet.

A mai hivatalos dokumentumok külalakját, biztonsági elemeit jogszabályok, nemzetközi egyezmények írják elő, de most az egyszerűsített honosítás kapcsán nagy számban kerülnek elő olyan dokumentumok, amelyek még az ezt megelőző időkben származnak, így nem rendelkeznek a ma előírt tulajdonságokkal. Ennek ellenére pl. az 1930-as évekből fennmaradt magyar okmányok nagyon jó minőségűek, és rendelkeznek bizonyos biztonsági elemekkel, pl. vízjelekkel. A kutatók megtalálták pl. Móríc Zsigmond állampolgársági nyilatkozatát is a két világháború közötti időkben. Akkoriban ui. bizonyos állások betöltéséhez - az író esetében az újságíró-igazolvány megadásához - tisztázni kellett az állampolgárságot. ■ (Kiemelések tőlünk. Szerk.)

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

Akadályverseny

São Paulóban

PillerÉva, São Paulo-itudósítónktól

São Paulo városának több mint 10 millió lakosa van, és így ezer érdekessége és titka is. A vezetőgárdával összeállítottunk egy városi akadályversenyt az egész csapatnak tavaly szeptember végén. Ennek célja nemcsak a város jobb megismerése volt, hanem az, hogy cserkészeink tudjanak a városban közlekedni és emellett az őrsi és csapatszellemet erősíteni.

A város sokszámú érdekessége mellett, az internettel, telefonnal, különböző térképekkel és fényképezőgéppel, egy változatos és interaktív programot alakítottunk, hogy minél jobban használjuk ki a lehetőségeket, amit ezek az eszközök nyújtanak.

A nagycserkészek már péntek este találkoztak, és egy zárt borítékot kaptak. Akkor tudták meg, hogy szombaton milyen helyekre kell menniük, és hogy honnan kellene indulniuk. Kaptak fejenként 5 metrójegyet és egy város térképet. Meg kellett tervezniük

a szombati utat az indulási pont alapján úgy, hogy minden pontot meglátogassanak, hogy jusson mindegyikre elég metrójegy, és még egy pár kérdésre válaszolni, amit még péntek este el kellett küldeniük a vezetőknek.

Szombat reggel a megszabott indulási helyen kaptak egy feladatlistát. A várost 4 részre osztottuk: Régi központ, Luz környéke (ahol a város legöregebb vonatállomása van), Avenida Paulista (modern központ) és Vergueiro, kulturális központ. Mindegyiken több állomás volt. A feladatok között történelmi, földrajzi és mindennapi kérdések szerepeltek. Például: mennyibe kerül a MASP belépő kedden? Mi van a Sé Katedrális alatt? Mikor újították fel a Nemzeti Színházat?

Körülbelül hány festmény van a Pinacoteca gyűjteményében? Melyik völgy terül el a Nemzeti Színház mellett? Mikor alapították a São Bento kolostort?

Megjelölt helyekről, telefonon kellett jelentkezniük, hogy a további kérdéseket megkapják. Más állomásokon vezetőikkel találkoztak, és különleges kihívások adódtak, mint pl. számháború a Luz parkjában, egy idegen embernek egy csatakiáltást vagy egy népdalt betanítani a Trianon Parkban... A Cultura könyvesboltban magyar írótl portugálra fordított könyveket keresni. És természetesen, minden állomáson kreatív fényképeket kellett készítenünk.

A vezetőikkel több mint 120 kérdést gyűjtöttünk össze, így minden őrnek különböző kérdései és feladatai voltak.

A kiscserkészek csak szombaton találkoztak a Villa Lobos parkban, ahol rájuk is különböző feladatok vártak, majd játékokat

és foglalkozásokat szerveztünk. Onnan aztán gyalog mentek a végső találkozási pontra.

Így cserkészeink egy hangulatos és izgalmas napot tölthettek a városban. A végén találkoztunk Dr. Kokron Sanyi házában, ahol úsztunk és frissen sült pizzát ettünk, miközben egymásnak elmeséltük a napi kalandokat.

Sokat láthattak és megismerhettek, de városunknak még több érdekessége is van, amit majd más alkalmakkor lehet kihasználni és így további érdekes programokat tervezni.

Jó Munkát!

Kovács Attila

Húsz láda (sport)történelem Hazatért a Puskás-hagyaték

November 8-án ünnepélyes sajtótájékoztatót tartottak Felcsúton. Ezen Orbán Viktor miniszterelnök személyesen jelentette be a nagy hírt, miszerint végérvényesen Magyarországra kerül Puskás Ferenc teljes hagyatéka.

A világ talán legismertebb magyarja, Puskás Ferenc éppen öt éve hunyt el. Azóta övezte sok-sok kérdőjel a páratlan értékű hagyaték sorsát. A család végül úgy döntött, hogy nem a választott, hanem eredeti hazájában van a Puskás-örökség helye. Tudni kell, hogy Puskás - bármerre járt is a nagyvilágban - mindig büszkén vállalta származását, hangoztatta, hogy Magyarországon született és itt vált világhírű labdarúgóvá. Az sem véletlen, hogy élete utolsó éveire ismét hazatért, és itthon is temették el.

A hagyaték feldolgozása minden biznossal éveket vesz majd igénybe, hiszen húsz láda emlékről van szó. Az ünnepélyes sajtótájékoztató alkalmával ebből a húsz ládából mindössze egyet nyitottak fel, ám kiderült: ez az egy láda is sokkal több fotót és kézzel írt dokumentumot tartalmaz, mint amennyit eddig összesen sikerült felkutatni Puskás Ferencről. Aligha kétséges, hogy az általa összegyűjtött emlékek muzeális, történelmi és sport-értéke egyaránt hatalmas!

Rövidesen a nagyközönség is megtekintheti majd Puskás hagyatékát! Fotó: Fejér megyei Hírlap / Nagy Norbert

A tervek szerint a Puskás Ferenc Kiállítás Felcsúton, a labdarúgó-akadémián jön majd létre. Ez egyszerű akadémia lesz, hiszen így a Puskás Akadémián pallérozó fiatal labdarúgók testközelből tapasztalhatják a névadó és - tágabb értelemben - az egész Aranycsapat páratlanul sikeres pályafutását, s így nap mint nap szembesülhetnek vele, micsoda örökség képviselői!

A „Száguldó Őrnagy” a Nemzetközi Labdarúgó-szövetség (FIFA) részéről is nagy megtiszteltetésben részesült. A közelmúltban életre hívott FIFA Hírességek Csarnokának első 15 tagja közé ugyanis őt is beválasztották. Ezzel Puskás Ferenc „hivatalosan” is a világ labdarúgásának halhatatlan csillaga lett!

SPORTROVATA:

Orbán Viktor:

„Bármennyi akadályt látunk magunk előtt tornyosulni, nem torpanhatunk meg. Vissza kell verni minden olyan támadást, ami a görög útra sodorhatná az országot. (...) Meg kell védenünk az embereket, keményen ki kell állnunk a magyar megol-

dások mellett, folytatnunk kell az adósságcsökkentést, a munkahelyteremtést és a vállalkozások élénkítését minden eszközzel, és minél gyorsabban.”

(a parlament tavaly őszi ülés-szakának nyitónapján)

Bartusz Réka (Felvidék):

Küzdelem a maradásért

Ahogy már megszoktuk, semmi sem mehet zökkenőmentesen. Mindig történik valami. Az elmúlt hónapokban a média, az újságok, még az egyszerű, laikus emberek is, mindenki Szlovákiával, az itt történt döbbenetes, felháborító, szegyenletes, százalomra méltó dolgokkal volt elfoglalva: felbomlott az alig másfél éves kormány, befúccsolt az egészségügy, előrehozott választások, lehallgatási botrány, félelem egy újabb „ficos” jövőtől, és persze nem maradhat ki a kisebbség, a felvidéki magyarság „bántalmazása” sem.

Most nem holmi törvényekkel próbálnak gátolni, kordában tartani, most a személyes jogainkat tépázzák meg. Jelen esetben Boldoghy Olivért, legújabb Dolnik Erzsébetet hurcolják meg, akik még tavasszal kérvényezték a magyar állampolgárságot. Nem telt bele fél év sem, megjött a szlovák belügyminisztérium levele, azzal a hírrel, hogy törölték őket a szlovák állampolgárok névjegyzékéből. Boldoghy az Új Szónak (szlovákiai magyarok napilapja) azt nyilatkozta, hogy számitott erre az eshetőségre, de nem ilyen hamar. Remélte, hogy mire idáig fajulna a dolog, addigra módosítani fognak a törvényeken, ill. történik valami-

féle megegyezés mind a szlovák, mind a magyar oldalon. Ő azon kevesek egyike, aki nyíltan felvállalta esetét, médiához fordult, és bátran, kitartóan harcol azért, hogy ne veszítse el szlovák állampolgárságát. Sikerült megismerkednie az egyazon csónakban evezőkkel. Közösen elindítottak egy petíciót, amelynek célja a kettős állampolgárság legalizálása.

Számos megoldás jöhetne szóba, hogy megtarthassa szlovák állampolgárságát. Pl. kérhetne menedékjogot, amit már többen is ajánlottak neki. De elmondása alapján ezzel mindent, amit tett, amiért cselekszik, az hiábavaló volna. Azzal, hogy beismerte, felvállalta és küzd, egy irányadó esetet akar teremteni, és ezzel is bátorítani az embereket a későbbiekben.

Szerintem életének eme időszakában a remény a legmeghatározóbb, legfontosabb érzése. Remélni tudja, hogy visszakapja szlovák állampolgárságához való jogát, nem toloncolják ki, de ami a legfontosabb, hogy precedenst tud teremteni, és az emberekben, a kisebbségben erősíteni a gyökeret, ami a hovatartozásunkat jelképezi! (1. továbbá 5. oldal)

(Egy beszélgetés Boldoghy Olivérral, amit mindenki figyelmébe ajánlok: <http://uj szo.com/online/kozelet/2011/12/08/boldoghy-oliver-az-uj-szo-studioban>)

Így élünk, éldegélünk . . .

Rossz idők járnak mostanában magyar földön. Sűrű szürke köd ereszkedett a Kárpát-medencére. Napot se láttuk már közel egy hónapja. A hőmérséklet is ehhez igazodik: mínusz egy-két-három fokokat mutatnak a hőmérők, amit a nyirkos köd miatt sokkal hidegebbnek érzünk. S még ha csak ez lenne a baj az időjárással. De sajnos térségünkben említésre érdemes csapadék se hullott már július vége óta. A korábban emlegetett jó idő lassan kárhozatba fordult. Az őszi vetések olyan ritkák, mint a cirkusz kerítése. A repcét el lehet felejteni. Életnek indult csírája beleszáradt a földbe. Ha így folytatódik, baj lesz a kenyérnekvalóval is - mondják a tapasztalt mezőgazdászok, akik egyre aggodalmasabban szemlélik a mezőket.

Ezt a véleményt látszik igazolni az természeti jelenség, hogy Budapesten, a Margit híd után, kilátászik a Dunából az „ínség szikla”. Ami - régi öregek szerint - rosszat jelent. Mohácsnál a folyó vize alig másfél méter, ennek nyomán a hajóforgalom leállt az Al-Dunán. Gabonaszállító uszályok várakoznak; vízszintemelkedésre utaló eső azonban nem jön. A ködbérek viszont napról napra növekednek . . .

*

Ezek a gondok azonban nem hallat-szanak el a politika világáig. A parlamentben nagy csatározások, amolyan év végi, költségvetési szavazások, adok-kapok viták folynak. A pártok előkiabálói adják meg a képviselőknek az utasítást arra vonatkozóan, hogy melyik gombot nyomják meg a szavazásnál, miután a házelnök szavazásra teszi fel a kérdést. Valahogy így: igen-nem-nem-igen - hallatszanak a parancsokat hordozó kiáltások. S jön a gépies gombnyomkodás. Ebből jön ki az a végeredmény, ami a sorsunkat befolyásolja. Ki foglakozik itt már a korábbi választási ígéretekkel?

Amde most felforrósodott a levegő. A jobboldali média amúgy huszárosan kivágta a rezet. Elkezdtek kárhoztatni a pénzügyi világot. Idézve persze a politikusokat. Olyan formán, hogy: gazdasági szabadságharcot kell vívni a pénzvilág ellen! Kipenderítették az IMF-et. Nekünk több utasítást nem fognak adni. Elég volt belőlük. Akkor lássuk őket, amikor hátunk közepét. Ilyen s ehhez hasonló győzelmi jelentéseket lehetett olvasni, hallani heteken keresztül. A bankárokat pedig elkeresztelték mindenféle gusztustalan semmirekellőnek.

Pár hét múlva megjött a válasz: az euró árfolyama elindult felfelé. Elérte, majd meghaladta a 300 forintot. Ami azt jelenti hétköznapi életre lefordítva, hogy a devizában lévő állam- s személyi adósságunk lassan kifizethetlenné válik. Az üzemanyagok ára történelmi csúcsra kúszott. Magyarán szólva: benne vagyunk a ringlispilben, annak rendje-módja szerint. S ha a politikai elemzőknek hinni lehet: hitelminősítő intézeteknek köszönhetjük ezt az állapotot, amelyek Magyarországot - mintegy válaszul a bankárok dicséreteire - leminősítették. S ezzel az állampapírok eladhatatlanná válnak. Amiből az következik, hogy a piacról alig-alig tudjuk már fedezni az államháztartási kiadásokat. Így történt az, hogy egyik délelőtt még gazdasági szabadságharcot vívtunk. Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter sajtó útján üzent a hitelminősítőknak, aminek az volt az értelme, hogy: jobb lesz, ha meghúzzák magukat, mert nincs joguk Magyarországot leminősíteni. Délután pedig jött a lehangoló hír, hogy egy euróért már 317 forintot kell adni. Ezzel a „szabadságharc” elbukott. Azt mondják: most nem a *tankok*, hanem a *bankok* győztek. Nem maradt más hátra: kertesek alatt vissza kellett somfordálni az IMF-hez, hogy lennének már szívesek adni

valamiféle garancialevelet, amitől talán megnyugszanak a befektetői kedélyek. . . Erre nyomban beindultak az ellenzéki nagygúyok: Na, ugye! Itt van! Megmondtuk. Megbukott a kormányprogram. Matolcsy azonnal zavarják el. Mondjon le a miniszterelnök, stb., stb.

A kormányhoz közeli közgazdászok pedig váltig állították, hogy egyáltalán nem állunk ilyen rosszul. Spekulánsok intéztek támadást a forint ellen. Jó volna, ha valaki szövetségeseink közül megszólalna, s kiállna mellettünk. Amde néma csend honolt Európa szerte, merthogy ilyenkor mindenkinek sürgős dolga akad. Azt mondják: ideges a piac! A pénz világával pedig ilyenkor jobb nem összeakasztani a bajuszt. Megint meg kell tanulni azt, amit a „szélsőségesek” régóta hangoztatnak: csak magunkra számíthatunk, s persze azt is, hogy előbb kell gondolkodni és azután beszélni. . . Végül már a kormányoldali média is kénytelen volt elismerni, hogy valami nagy hiba történt a kommunikáció terén.

A kedélyek persze nem nyugodtak meg, annak ellenére sem, hogy lazítottak egy picit a hurkon. Ami által erősödött a forint. Ezt természetesen az IMF-el való tárgyalások megkezdésével magyarázták, nehogy kétségeink legyenek afelől, ki az úr a házban. A parlamenti lármázásból pedig kibontakozott, hogy tulajdonképpen okosabbnál okosabb képviselőink vannak, akik most pontosan tudják, hogy mit kellett volna tenni akkor, amikor ők ellenzékben voltak. Ugyanezt a másik fél fordítva tudja: a bajok nem akkor keletkeztek, hanem amikor ők voltak ellenzékben. Mindennek már 5-10-15-20 éve. És ugye mennyi minden történt itt már ez idő alatt? Három káptalan testület se tudná helyére rakni az ügyeket. Hogy tudná akkor összefüggéseiben látni a világot a megfáradt magyar melós, kismánygújas, erdőkerülő, akinek lassan hatvan éve ígértek, hogy majd nemsokára jobb lesz; s ennek ellenére nem akar jobbra fordulni a sorsa. Most pedig olyan idegen neveket kell megtanulni, hogy: Moody's, Fitch Ratings, IBCA Stock, Duff & Phelps, Standard and Poor's. Állítólag azért kell meghúzni a nadrágszíjat, mert ezek a kimondhatatlan nevű amerikai hitelminősítő izék rosszat mondtak rólunk.

*

Hát ugye, a csuda érte ezt. Hogy kerül az amerikai csizma a magyar asztalra? Mi közünk nekünk ezekhez, s nekik mi közük van hozzánk? Rendszerváltáskor szó sem volt erről - morogják egyre többen. S nagy tehetséggel kell bírni annak, aki itt már új reményeket tud gerjeszteni. Pláne azok után, hogy itt is, ott is kiderül az, amiről a politikások nem szívesen beszélnek. Nevezetesen: hogy legtöbbjüknek két, három állása is van. Fizetésük hat nullával végződik. S ők döntenek arról, hogyan kell 50-80 ezer forintból megélni. Nem ritkák már azok a hangok sem, hogy mindenkit el kellene kergetni, aki az elmúlt húsz évben a hatalom közelében volt. Ami ebből egyértelműen lesűrhető: megrendült a politikások iránti bizalom. Sőt, ez a bizalmi válság áterjed a civil életre is, ami nyilvánvalóan senkinek sem jó, leszámítva azokat, akik a válságot gerjesztik, s bús hasznot húznak a nyomorúságból.

Amde a dolgoknak illetően megne-vezése, még csak az emlegetése is, istenkáromlással ér fel. Egyelőre, természetesen, mert ahogy az idők folyását ismerjük, semmi se örök. A világ folyton változik. S néha nagyon gyorsan mennek végbe az átalakulások. . . Ami ebből most érzékelhető az az, hogy a magyar léghajó tovább süllyed. A hön áhitott emelkedéshez lassan kidobtuk már minden értékünket, nehezen elért szociális vívmányainkat. S ahogy lenni szokott: bizonyára értékesnek tartott emberekre

is sor kerül majd. Valahogy úgy, ahogy a görögöknél, olaszoknál, spanyoloknál ez már megtörtént.

Nem tartunk még itt. A kormány újabb s újabb erőfeszítéseket tesz azért, hogy végre a gyalogosok sorsa is javuljon valamit. A deviza-hitelesek sújtó krízis ügyében egyezkednek a bankokkal. Hajlandóak lennének lemondani a bankokra korábban kivetett adó egy részéről, ha a deviza-hitelesek sorsát megnyugtatóan lehetne rendezni. Olyan elképzelések is napvilágra kerültek, hogy az állam megvásárolná a csődbe jutott egyének lakását, és azt bérleti díj fejében továbblakhatnák, majd később vissza lehetne vásárolni. Mindehhez munkahelyek, jól jövedelmező állások kellene. Ehhez pedig arra lenne szükség, hogy megmozduljon végre a gazdaság.

Csakhogy az elemző közgazdászok még az európai válság további elmélyülését se tartják kizártnak. Így kerülnek elő az apró kis ötletek. Amelyekkel amúgy, Münchhausen báró módjára, hajunknál fogva ki tudjuk magunkat rántani a vízből. Ilyen ötletnek tűnik az az elképzelés, amely szerint a dohányárak árusítását állami monopóliummá emelnék. S ennek értelmében a 2000 fő fölötti településen csak trafikban lehetne dohányárut kapni. Ezzel hozzávetőleg 10.000 család jutna bevételhez. Az állam pedig egy kis adóhoz - tegyük hozzá. Merthogy kétélű dolog lesz ez a „trafikosdi” rendszer. No persze az ellenzék gúnyolódik. Mondván: a következő lépés a hurkaárusítás monopóliuma lesz.

Arról azonban már komoly vita tá-madt, hogy az *off-shore* cégekbe menekített adózatlan, kicsit lopott, kicsit elsikkasztott-eltulajdonított pénzek amnesztiát kapnak, ha visszahozzák őket és befizetik utánuk a 10%-os adót! Itt jön az, hogy mit gondoljon az az állampolgár, aki keservesen dolgozott, s becsülettel leadózta a 30-60%-ot? Kritizálják azt az ötletet is, hogy a cégek adómentes kedvezményt adhatnak a dolgozóiknak a devizahitelek törlesztésére 7,5 millió forint értékben, s ezt azok is megkaphatják, akik már végtörlesztésüket lezárták.(?) Nem nehéz kitalálni, hogy ezt azok a cégek alkalmazzák majd jól, amelyek amolyan családi vállalkozásban működnek, s rokonságon belül 7,5 millió forintos „támogatással” segítenek magukon. A deviza-hitelesek válsága nehezebb, mint gondolnánk. A sok segítség közül pont a legrászorultabbak maradnak ki a támogatásokból. A kormányhoz közel álló Magyar Nemzet első oldalán állapítja meg: „Kevés adósnak jut mentőöv”.

Érthető módon az ellenzéki pártok megfogalmazzák ezeket az eseményeket. A kormány tehetetlenségéről beszélnek. Nem nehéz kitalálni, hogy mindebből a két új párt - a Jobbik és az LMP - tud legjobban profitálni, figyelemmel arra, hogy őket nem lehet elmarasztalni a korábbi ballépések miatt. Igazából a Jobbiknak érik a gyümölcs. Már több mint egy éve hangoztatják, hogy le kell ülni a hitelezőinkkel, és újra kell tárgyalni az adósságtörlesztést, amíg nem késő. Újra felvetik az egykulcsos adórendszer és az elszámoltatás kérdését. S ezzel eljutottak odáig, hogy növekszik a párt támogatottsága, ami nem kis riadalmat vált ki a régi jó képviselőkben, akiknek eddig mindig jutott egy meleg hely a T. Házban. . . Mi lesz, ha jön a Jobbik - és tényleg lesz változás?

Valószínűsíthetően ez a körülmény motiválta a kormányoldalt arra, hogy elővegyék a múlt bűneit, ily módon fogva ki a szelet a Jobbikos vitorlából. Napirendre kerültek a kiemelt szocialista nyugdíjak, amit meg kellene kicsit kurtítani, és adni kellene belőle azoknak, akiket üldöztek. Ez most már amolyan

eső után köpönyeg-féle okoskodás. Húsz évvel ezelőtt ezzel kellett volna elkezdni a rendszerváltásnak nevezett aktust, akkor talán kevesebb lett volna a csalás, lopás, sikkasztás. Néhányan talán érzékelték volna azt, hogy egyszer eljön az igazság órája. Azóta sajnos az üldözöttek többsége nincs már közöttünk. . .

Váratlan kezdeményezés volt a délvi-déki magyarokat ért, 1944-45-ös atrocitások ügyének felemlégetése. Emlékezetes a Zuroff-féle háborús bűnösök keresése, amit a szerb főügyessel együtt kreáltak. Erre mintegy válaszként megfogalmazódott a kérdés: No, akkor hogy is volt az a partizánokkal? Azért is lényeges ez, mert a szerb népnek, főként a fiataloknak fogalmuk sincs arról, mit műveltek elődeik. Ezért is fontos s remélhetően javít a kialakult viszonyokon a magyar parlamentben megtartott megemlékezés és felhívás a szerbek felé a megbékélésre. Bizonyára a szerb főügyésznek is lesz min elgondolkodni, hol s merre keresen háborús bűnösöket. S lássunk csodát: a szerb parlament visszavonta a magyarokat kizáró kárpótlási törvényt. . .

Külön fejezetet érdemel Boldoghy Olivér ügye, aki Szlovákiában él s felvette a magyar állampolgárságot. Idáig minden rendben is volt. Egy nap aztán levelet hozott számára a posta, s a levélben közölték: megvonták tőle a szlovák állampolgárságot. Mehet, amerre akar. Fel is út, le is út. Továbbá: Adja le a személyi okmányait, jogosítványát, és a betegbiztosítási kártyáját. Erre már meg kellett szólalni a Duna innenső oldalán is. Eljött a tettek ideje. Semjén Zsoltnak most már nem csak szavakban kell kiállni a határokon kívül rekedt magyarokért! Meg is tettük az első lépéseket. Budapesten bekérték a szlovák nagykövetet, s öt képviselőnk felszólalt az EU parlamentjében - amit igen gyér érdeklődés mellett hallgattak meg az EU-s kollégák. Boldoghy Olivér tehát reménykedhet. . . (l. továbbá 4.o.)

A szlovákoknak egyébként akadna annál sokkal fontosabb dolga, minthogy Boldoghy Olivért macerálják. A szlovák orvosok ui. ultimátumszerűen tömegesen beadták felmondásukat az alacsony bérek miatt. Sokan közülük külföldön kerestek boldogulást. Ezért a tótoknál krízishelyzet alakult ki. Kénytelenek voltak elrendelni a szükségállapotot, amire ezidáig errefele nemigen volt példa. Így az az orvos, aki nem veszi fel a munkát, börtönbe is kerülhet! Hát ez is egy megoldás. . . Mindenesetre elgondolkodtató, különös tekintettel arra, hogy a szlovák orvosok jobban keresnek a mieinknél, s nálunk is nagy az orvosok elvándorlása. Az pedig egy külön kérdés, hogy a fejlett, nyugati országok miért az egykori keleti blokk országaiból igyekeznek beszerezni az orvosokat? Milyen orvosképzés folyik a fejlett Nyugaton? Arról pedig már ne is beszéljünk, hogy ott négyszer annyit keresnek az egészségügyiek, mint errefele. Igaz, a buszsofőrök és a villanszerelők se panaszkodhatnak. A két világ között, az egyesülés óta, sajnos keresetek tekintetében szinte semmit nem csökkentek a különbségek, sőt. **Barkuti Jenő**

JÓ KEDÉLY AZ ÉLET SÓJA

Nem a Buenos Aires-i Magyar Színházban történt. A színigazgató előadáskezdés előtt megkérdezi a pénztárostól:

- Milyen ház van?
- Kínai.
- Mit értek ez alatt, hogy kínai??
- Tá-tung.

-
- Mi a különbség Magyarország és Argentína között?
 - ??
 - Magyarországon a rossz biztos, de Argentínában még a rossz is bizonytalan.

(Vácz E. gyűjteményből)

Dr. Róna Péter professzor 1942-ben született, Miskolcon. Az 56-os forgószél Washingtonig repíti. Itt végzi el középiskoláit *cum laude* eredménnyel. Oxfordban folytatja tanulmányait, ahol kitüntetéssel végez s jogi diplomát szerez, 1966-ban. Az Egyesült Államokba visszatérve a Kereskedelmi Minisztériumban kap állást a külföldi befektetések osztályán. Pénzügyekkel 1970-ben kerül komolyabb kapcsolatba a Schroder & Co. svájci banknál, és Lord Gordon Richmond személyi titkára lesz. Sikeres munkájának köszönhetően 1986-ban kinevezik a J. Henry Schroder Bank & Trust Co. vezérigazgatójává. A nagy kelet-európai átalakulás nyomán nem tud ellenállni a kihívásnak: feladja állását és Budapestre jön, hogy az Első Magyar Alap (The 1st Hungarian Fund Ltd.) vezetésével közreműködjön a magyar gazdaság hatékony átalakításában. Az Alap megszűnése után egy mezőgazdasági üzemet alapít Somogy megyében, ahol minőségi sajtgyártást hoz létre. A közgazdasági és a tudományos élettel azonban továbbra is szoros kapcsolatban marad. Külföldi pénzintézetek felkérésére, időről-időre szakértőként is dolgozik, ill. - ha ideje engedi - hazai és külföldi egyetemeken tanít. Anyanyelvi szinten beszél angolul, magyarul, olaszul és franciául. Gazdasági ellenvéleményei gyakran nagy vitákat váltanak ki. A hazai és külföldi sajtó többször idézi elemzéseit, megállapításait.

Prof. Dr. Róna Péter
közgadász
Fotó Horváth Szabolcs

Találkozás Róna Péter professzorral

Majd szélnek eresztették a munkásokat. Mindez már a múlt. Hogy lehet ebből a helyzetből kitörni?

RP: Ez egy hosszú folyamat. Egy nagyon alapvető és gyökeres szemléletváltásra van szükség. Tudatosan fel kellene építeni azt a tudáshalmazt és technológiai ismertet, aminek segítségével létre lehetne hozni a magasabb hozzáadott értékű munkákhoz szükséges állásokat, amivel versenyképesek lehetünk.

Ki hozza ezt létre, és hogyan?

RP: Van itt egy nagyon biztató példa: a finn példa. A finnek nagyon hamar felismerték, hogy a világban mi zajlik. Az összes rendelkezésre álló erőforrást oktatásba fektették, aminek meglelt az eredménye. Magyarország ennek az ellenkezőjét tette. Az oktatást, az egészségügyet leépítette és helyette a forrásait autópályákba fektette, ami alapján véve a külföldi befektetők támogatását szolgált.

A finnekhez hasonló jelenségről beszélhetünk az írek estében is, bár náluk volt egy kis megingás a fegyelmetlen pénzügyi rendszer miatt, de akik ezt okozták, azokat nagyon gyorsan kirúgták, és most helyrebillen az egyensúly. A magyar politikai gazdasági vezetőség erre nem lenne képes. És mielőtt megkérdeznék, hogy miért nem, elmondom: Nem azért nem lenne képes, mert a magyar társadalomban nincs meg a szellemi képesség és tehetség, amelyek közreműködésével ezt véghez lehetne vinni. Ez a tehetség adva van, de sajnos nem jut szerephez. Ez megint egy nagyon hosszú, tekervényes történet, aminek közel sincs vége. **Magyarország történelme kisebb kivételekkel alapján véve a függőség kereséséről szól.** Mindig valakinek a kegyeit keressük. Mindig kell egy nagybácsi, aki megmondja, mit kell csinálni, s aki gondoskodik rólunk. Ennek következtében kialakult egy olyan elitkultúra, ami a függőség kidolgozásáért munkálkodik. Magyarán: ők ösztönyszerűen arra mozdulnak, hogy miként tudják kisakkozni a számukra megfelelő függőségi rendszert. Ami részükre onnan kezdve, hogy ezt létrehozták voltaképpen egy kényelmes állapot. Úgy képzelik el a legitim szerepüket, hogy ők egyik vagy másik nagyhatalom és a plebejusok között közvetítenek. Pontosabban: ők megszervezik a magyar társadalmat, hogy az megfelelően a kiszemelt nagybácsinak. A nagybácsinak tudomására hozzák, hogy mire kell ügyelni. S a társadalomnak is tudtára adják, hogy miként kell ezután viselkedni. Ez a magyar politikai kultúrának a lényege.

Jó, jó, de ez ellen többször fellázdunk. Voltak forradalmaink. Mit tehet ennél többet a társadalom?

RP: Történelmileg vannak fellángolások, amit mi forradalomnak nevezünk, de ezek nem azok. Ez egy hibás felismerés. Forradalom a világtörténelemben összesen öt volt. Tudniillik az a forradalom, ami sikeres, megdönti a korábbi társadalmi rendszert, és egy működőképes, új társadalmi és gazdasági rendszert hoz létre. Tudományos értelemben mi ilyenről nem beszélhetünk. Természetesen békés forradalomról, illetve átmenetről se beszélhetünk, mert **most sem történt meg a rendszerváltás.** Mi is történt? Moszkva megbukott. Akkor menjünk, keressük meg az új nagybácsit. Ez volt a rendszerváltás programja. Ez alapján véve nem járható út. Illetve úgy igen, hogy legyünk Németország legszegényebb tartománya. Ha ennél többre vágyunk, akkor ezzel a szemlélettel szakítani kell. A jelenlegi úton oda jutunk ahová Mexikó, ami az Egyesült Államoknak a hátsó udvara. Spanyolország hívják, hogy *patio trasero*. [Adolfo Aguilar Zinser, ENSZ-nél akkreditált mexikói nagykövet kifejezése. Szerk.] Vagyis elérhetünk egy bedolgozó, bérmunkás

szerepet. Sőt, ha ügyesek vagyunk, akkor a szerephez fűződő feltételrendszeren is tudunk némileg javítani. Ha viszont ennél többre vágyódnak, mást akarunk, egy saját, életképes társadalom a cél, akkor ez a politikai kultúra teljesen alkalmatlan. Hozzáteszem: békés átalakításra nincs lehetőség. Ez csak akkor történhet meg, ha a társadalom legmélyebb rétegeiből létre jön egy forradalmi helyzet.

Vagy ha egy olyan nemzetközi fordulat alakul ki, ami magával visz bennünket?

RP: Az sem jó. Ez az osztály rendkívül okos és ügyesen tud alkalmazkodni egy új rendszerhez. Elég a mostani viszonyokat megnézni. Megbukik Moszkva, és hónapokon belül már ott vannak Washingtonban. Bonnban - mert akkor még az volt a német központ -, utána pedig Brüsszelben kopogtatnak. Ha meggondoljuk, ez nem akármilyen mutatvány ám! Ez az elit nem képes Magyarországot olyan pályára terelni, ami nem a függőségről szól.

No de a környező országok mind be-tagozódtak az Európai Unióba. Akik kívül rekedtek mind oda igyekeznek, ami tulajdonképpen egy függőségi viszonyt jelent.

RP: Ez igaz, de nem mindegy, hogy hogyan. A lengyelek pl. sokkal keményebb feltételekkel csatlakoztak. A csehek szintén. Nem szólva arról, hogy miként ment végbe ott a magánosítás, és hogy ment végbe Magyarországon. Mondok egy példát. Amikor szóba jött az euró, mi rögtön csatlakozni akartunk. Tudom, mert ott voltam azon a megbeszélésen - és magamra maradtam. En lettem a „retrograd Európa-ellenes, angolszász beállítottságú sovíniszta”. Mit csináltak a csehek? Kiküldtek két tehetséges fiatait, hogy tanulmányozzák a nyugati pénzügyi rendszert. Egy év múlva hazatértek, s megírták a beszámolójukat. Ezt is ismerem, mert olvastam a munkájukat, felkértem az elemzésére. Majd a csehek kijelentették, hogy 2019-ben akarnak az euró-övezetbe csatlakozni. Ugye mutatkozik némi különbség a két szemlélet között?

Szinte még meleg a hír, hogy a Moody's minősítése nyomán veszélybe kerül az állampapírok értékesítése s ezáltal finanszírozási gondjaink lesznek. A kormányhoz közeli közgazdászok erősen bírálják ezt a minősítést. Sőt már koncepcióról beszélnek. Van ennek valósalapja?

RP: Harminc éve olvasok hitelminősítő jelentéseket. Tökéletesen ismerem a módszereiket. Semmi kirívó nincs ebben a minősítésben a részükről. Lehet persze a módszert vitatni. Lehet azt mondani, hogy az elemzésed nem felel meg az általad alkalmazott módszernek. No de ezt be is kell bizonyítani. Tudni kell, hogy a Valutaalagnál rendkívül megalapozott módszertani feltételek szerint történik az elemzés és a minősítés. Itt szubjektív szempontok nem jöhetnek szóba. Hangsúlyozom, lehet erről vitatkozni s kellő felkészültséggel, érvekkel meg lehet győzni őket arról, hogy bizonyos esetekben megállapításuk nem helytálló. No de részünkről nem ez történik.

Van egy sokat emlegetett kérdés a privát életben, amit politikusaink még csak hallani sem akarnak. Ez az adósság átütetemesének kérdése. Elképzelhető-e, hogy erre mégis sor kerül?

RP: Hogyne. Sőt nagyon hamar sor kerülhet rá. Jövő év április végéig vissza kell fizetnünk 16 milliárd eurót a Valutaalagnak, ill. az EU-nak. Ez azért egy komoly összeg. Vissza tudjuk fizetni, de akkor semmi nem marad a kasszában. Egy olyan helyzet állhat elő, hogy nagyon-nagyon leszűkül a Nemzeti Bank tartaléka, és a legkisebb váratlan eseményt sem tudnánk kezelni. Márpedig ilyen eseményekkel mindig számolni kell. Ami

a 16 milliárd euró adósság fizetésének átütetemesét illeti, nincs azzal semmi gond. Teljesen jogos. Meg kell beszélni a Valutaalagnal, hogy ebből a 16 milliárdból most visszafizetünk x összeget. Utána ennyit meg ennyit. A baj ezzel az, hogy az IMF erre azt mondja, nagyon helyesen, hogy jó, **mutass nekem egy nemzetgazdasági tervet arra az időszakra, amire az átütetemesét kéred.** Hadd lássuk a tervet, aminek alapján elképzelhetőnek találjuk, hogy vissza tudjtok fizetni a szóban forgó összeget. Nos, ott a baj, hogy ilyen terv nincs. Ahelyett, hogy azt mondanánk: nincs ilyen terv, de nekiállunk, és erőnklet megfeszítve készítünk egyet, s megbeszéljük a magyar társadalommal, hogy miként áll össze ez az elképzelés - és elnyerjük a társadalomnak legalább hallgatólagos jóváhagyását, ehelyett elkezdjük az IMF-et legazemberezni és elzavarást emlegetni. Ez a lehető legrosszabb megoldás.

Olyan véleményeket is lehet hallani, hogy az Egyesült Európai Unió felé tartunk s ez a még meglévő szuverenitásunknak feladását is jelentheti. Lehetséges egy ilyen forgatókönyv?

RP: Nem tartom valószínűnek. Én inkább a bomlás jeleit látom. Azt inkább el tudom képzelni, hogy kisebb lesz az euró-övezet. Marad öt állam, amelyek gazdaságilag azonos szinten állnak. Itt jön az, hogy nekünk a velünk azonos szinten lévő országokkal kellene erősíteni a kapcsolatainkat. Jelenleg mi közel azonos fejlettségi szinten vagyunk szomszédainkkal. Hasonlítunk is egymásra. Akkor is, ha ez nekünk nem tetszik. Ezért a szomszédainkkal való házsártoskodást, civakodást azonnal abba kell hagyni. Ebben a tekintetben én nem számítok valamiféle nyugat-európai segítségre, támogatásra. Nem azért, mert ellenszenvesek lennének velünk szemben, hanem azért, mert nincs rá lehetőségük. Az ő érdekeik nem ezt kívánják. Nekik is megvan a maguk baja. Kutyaszorítóban vannak. **Nem fognak nekünk segíteni. Nem fognak velünk foglalkozni.** Ami voltaképpen nem baj. Előállhat egy olyan helyzet, hogy sok év után saját lábunkra kell állni, mert nem lesz megbízható nagybácsi. Ami lehet, hogy kieroszakolja a magyar elitben azt a változást, ami a magyar gazdaságot egészségesebb irányba tereli.

Professzor úr, reményt keltő végszónak jobbat aligha találunk! Olvasóinkat azonban az is érdekli, hogy boldogul élelmiszer előállító vállalkozóként Magyarországon?

RP: Nagyon jól. A baj az, hogy nincs elég tejünk. Az a sajt, amit mi előállítunk, minőségi tejből készül. A tehének, amelyek ezt a minőséget produkálni tudják, Jersey szigetről származnak, fele annyi tejet adnak, mint az ismert hazai tehénfajták, de háromszor nagyobb koncentráttal. Csak egy paramétert említek: a zsírtartalom 6% fölött van! Hasonlóan jó a kazein- és a kalciumtartalom is. Ehhez azonban néhány dologra oda kell figyelni. Nem mindegy az, hogy milyen a gyepterület. A fükeverék öt fajtaból tevődik össze, amit én határozok meg. Kétévenként sort kerítünk a gyepterületek felülvetésére. Szükség szerint öntözéses gazdálkodást folytatunk. 128 hektáron gazdálkodom. És a gazdálkodásnak minden fázisát kézben tartom.

Ez bizony nem kis feladat. Bizonyára Ön se véletlenül a mezőgazdaság területén fogott vállalkozásba. Elképzelhetőnek tartja azt, hogy Magyarországon a mezőgazdaság lehet a kitörési pont a válságból?

RP: Feltétlenül. Magyarországnak kiválóak a mezőgazdasági adottságai. De itt is szemléletváltásra van szükség. Kukoricatermelésből nem fogunk tudni megélni.

Professzor úr, köszönöm a beszélgetést.

Lejegyezte és összefoglalta Barkuti Jenő.
Kiemelések tőlünk.

Saáry Éva (Lugano):

ESZMÉNY ÉS PÉLDAKÉP Életutunk, gróf Klebelsberg Kunóné visszaemlékezései

A szerény, sovány köteteknek az a szokásuk, hogy elbújnak a basáskodó, vastag könyvek között, s csupán olyankor merészkednek elő, midőn valami más után kutatunk. - Jé, ez is megvan! - csodálkozunk rá, belelapozunk, és máris kedvet kapunk az olvasáshoz.

Igy jártam gróf Klebelsberg Kunóné, Botka Sarolta emlékirataival is, amelyeket - a magyar művelődés szegényére! -, korlátozott példányszám-

ban adtak ki 1992-ben a szegediek, s ma már, azt hiszem, hozzáférhetetlen. (*)

A visszaemlékezés a legendás miniszter özvegye, a II. VH után, immár idős korában, okányi kitelepítettségében, minden javaitól megfosztva, szinte önmaga vigasztalására vetette papírra. Az író lelkének derűs nyugalma, a választékos stílus megrendítő s elgondolkoztató olvashatóságot tesz ki a kis könyvet. Központi témája az 1932-ben, 57 éves korában elhunyt Klebelsberg Kuno bemutatása.

Lehet, hogy a feleség (a hosszú özvegy-ség hatására) megszüpíti a 33 esztendő együttlét idején történeteket, de „a tények makacs dolgok”. Még a kommunista ihletésű, 1967-es Magyar Életrajzi Lexikon se mer eltekinteni a bámulatra méltó adatok felsorolásától, ha végül oda is biggyeszti a kötelező ideológiai magyarázatot, miszerint „mindez (K.) nacionalista kultúrpolitikájának sovíniszta célját, a szomszédos népekkel szemben elérendő kultúrfőlény megteremtését szolgálta.”

Hát igen. A Trianonban megnyomorított Magyarországnak ez volt az egyetlen feltámadási lehetősége! „Nincs fegyverünk, kevés a kenyérünk - mondta -, de annál jobban akarnunk kell a műveltséget, mert az kellő időben meg tudja szerezni nekünk a fegyvert is meg a kenyeret is.” Cselekedeteinek vezérelve volt a meggyőződés, hogy „a kultuszárca az adott viszonyok között honvédelmi tárca.”

Soroljuk azonban vázlatosan föl, mi mindent hozott létre rövid, de állandó, lázas tevékenységben töltött élete során:

- 5.000 népiskola (főleg az Alföldön);
- Menekült egyetemek elhelyezése (a pozsonyi Erzsébet és a kolozsvári Ferenc József Tudományegyetem. Előbbi Pécsre, utóbbi Szegedre);
- 1.500 népkönyvtár;
- A debreceni Tisza István Egyetem építkezéseinek befejezése;
- Collegium Hungaricum (Bécs, Berlin, Róma);
- Tihanyi Biológiai Intézet;
- Ógyallai csillagvizsgáló elhelyezése a Svábhegyen;
- A szegedi Dóm téri egyetemi épületek;
- a Tisza parti klinikák;
- Testnevelési Főiskola;
- Budapesti fedett uszoda;
- Szegedi Templom tér Panteonja
- stb. stb...

*

Dénes Tiborral azonban meg kell kérdeznünk azt is, „az ember milyen volt?” Természetesen, csak néhány kiragadott részletet tudunk idézni:

- „Minden öt percet kihasznált. Folyton olvasott, gyűjtött. (...) Tárgyával alaposan foglalkozott. Térképpel, ceruzával a kezében felkutatott minden arra vonatkozó adatot, számot. Aláhúzta a fontos dolgokat. Minden témakörnek megvolt a maga színű ceruzája...”

- „Külföldi lapokat olvasott. Minden jelentős politikai beszédét elolvasta.”

- „Ha azt lehet mondani valakire, hogy élő hite van, akkor ez őrá áll. De élő volt a hazaszeretete is. Mindent szeretett, ami magyar.”

- „Csodálatos volt sokoldalúsága. A legellentétesebb dolgokban is sokszor megbámulták szakértelmét. Memóriája hihetetlen volt, minden pillanatban pontosan működött.”

- „Bántotta, hogy idegen hangzású nevét szemére vetették. Hirtelen replikájával nagy derűséget keltett egyszer a parlamentben, mikor egy Budavári nevű képviselőtársa az ő magyarságát vonta kétségbe. Kuno megkérdezte: kinek van több köze a magyarsághoz, annak-e, akinek őse Budavár visszavételénél tanúsított hősiességéért kapta a koronát, vagy annak, aki a Budavári nevet egy koronáért vette?”

- „Nem tartozott semmiféle politikai csoportosuláshoz. Gömbösék éreztették is vele, hogy az 1919/20-ban Szegeden alakuló társaságnak sem volt a tagja.”

S végül, amire manapság különösen föl kell hívni a figyelmet:

- „Kényes volt a becsületére. Egyetlen porszem sem túrt meg rajta. Építkezéseink számadásait pontosan vezette. Ha valaki meggyanúsítaná, nyugodtan beletekinthet az iratokba.”

Sorolhatnám a végtelenségig! **Olyan ember volt, amilyen egy évszázadban talán egyszer születik.** Akit a magyarságnak holtában is nagyon meg kellene becsülnie! Ehelyett, budapesti szobrát 1945-ben ledöntötték, szegedi emléktábláját összetörték, s 4000 kötetes, értékes könyvtárát, amelyet az özvegy „emlékszobában” akart elhelyezni, teherautóra dobálva, ismeretlen helyre szállították. (Most, a „rendszerátváltás” után úgy hallok, emeltek neki szobrot - valahol).

Néha a különleges név rendkívüli sors hordozója: gróf Klebelsberg Kuno, az idegen hangzású nevével, végső megítélésben, a boldog emberek közé tartozott. Szerencséje volt, hogy olyan asszony állt mellette, aki mindenben támogatta, segítette, s abban is, hogy „idejében” (1932-ben) halt meg. Nem kellett látnia életműve megsemmisülését, átélnie szeretett magyar népe háborús katasztrófáját és az azt követő, anyagi, erkölcsi romlást.

Az olvasó szomorúan hasonlítja össze az akkori és a mai Budapest képét, látja az emberek nagy részének kapzsiságát, önző individualizmusát, a magyarság fogyását és a nemzeti öntudat sorvadását.

(*) Kereszténydemokrata Néppárt, Szeged, 1992

Tanévnyitó ünnepség a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen, 1927. szeptember. bal szélén gr. Klebelsberg Kuno vallás- és közoktatásügyi miniszter. jobb szélén gr. Teleki Pál felsőházi tag, tb. főcserkész. leendő miniszterelnök. (Magyarország fotókrónikája 1845-2000)

Orbán Viktor karácsonyi interjújából

Értetlenséget, sőt ellenségességet tükröznek a Magyarországról szóló hírek világszerte. A magyar kormányfő a világsajtó részéről az ország ellen folyó ösztűz kapcsán kifejtette, hogy tulajdonképpen miről is van szó, s hogy miért is van ez a nagy igyekezet Magyarország Alaptörvénye és a sarkalatos törvények eliminálására.

Orbán Viktor: „Nem érdemes sajnálatnunk magunkat. A feleségem azt szokta mondani: aki lónak állt, az húzzon! Kétségkívül, az idegenek számára nehezen áll össze a kép. Magyarországon a posztkommunizmus lezárása történik. A posztkommunizmus pedig nem egyszerűen a kommunizmus utáni időszak, hanem egy korszak, egy rendszer, aminek jól meghatározott elemei vannak. Az egyik ilyen elem, hogy az adott országnak nincs új alkotmánya, hanem a régivel próbál evickélni. Jellemző, hogy az új, polgári pártok nem tudnak stabil szerkezetet felvenni, nem tudnak reális kormányzati alternatívát felmutatni. A gazdasági életben, bár papíron versenyszabályok vannak, a valóságban mégis a régi kapcsolatrendszeren alapuló monopóliumok, érdekcsoportok és kartellek uralnak mindent. Vannak országok, ahol ezt a korszakot gyorsan

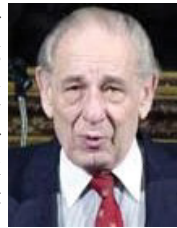
lezárták, Csehországban például öt évig, Lengyelországban tizenöt évig tartott. Magyarország életéből húsz év ment rá erre a küzdelemre. Nálunk csak tavaly kezdődhetett meg a posztkommunista tehermenteltől mentes, nyugat-európai értelemben vett demokrácia felépítése.”

Erőt, kitartást és sok szerencsét kívánunk Orbán Vikornak! Tudjuk, hogy Magyarország nehéz pénzügyi helyzetben van. A piaci szereplők kiterjedt spekulatív műveleteket indítottak. A forint-euró árfolyam a valaha mért legmagasabb szint fölé került, ami miatt ismét nő az államadósság, drágul az import, növekszik az infláció, és tovább növekednek a devizahitel felvett állampolgárok, vállalkozások, helyi önkormányzatok terhei. A nemzetközi pénzpiacokon folyamatosan romlik az ország kockázati besorolása, az Állami Adósságkezelő Központ csak irreális kamatokkal tudná a fizetőképességet biztosítani. Mivel egyre kisebb az esélye az országadósság piaci finanszírozásának, a kormány a Nemzetközi Valutaalappal készletli hitel igénybe vételéről is tárgyalni akar.

Itt tart a magyarországi helyzetjelentés január 6-án. Szerk.

Az emigráció Grand Old Men-jei

- A New York-i Magyar Házban ünnepelte meg 120 meghívott **tövisi báró Bálint Károly Charlie** amerikai magyar ismert üzletembernek **100 éves születésnapját** felesége, **Apor Évával** együtt. A kolozsvári születésű Bálint jeles szerepet játszott a magyar emigrációs társaséletben is, többek között mint a három kontinensen élő egykori huszárok összetartó Társaskör elnöke, az Amerikai Erdélyi Szövetség elnöke, a *Transsylvania* folyóirat kiadója. Kedves előfizetőnknek ezúton gratulálunk!

- A *Magyar Élet* ausztráliai hetilap főszerkesztőjét, **Csapó Endrét** ünnepelték **90. születésnapján** barátai, tisztelői és elkötelezett olvasói. Vezércikkeivel, nemzetpolitikai értelmezéseivel minket is megörvendeztet, és ezért őszinte köszönetet mondunk neki! Bandi barátunk olyan megszívlelendő gondolatokkal tud ellátni bennünket, amelyek tájékozott jellegükön kívül elősegítik magyarságunk megtartását és világszemléletünk éleslátását. Melegen gratulálunk a jubilánsnak! (Köszönet Kardos Béla értesítéséért)

Történelmi érdekesség:

Mit írtak 1941-ben?

„A cigánykérdés rendezése már nem halasztható tovább. A vidéken megszervezett egészségügyi körzetek vezető orvosainak jelentékeny része sürgeti ezt a megszállás alól felszabadult északi területeken. Valamennyien rámutatnak arra, hogy a cigányság termelő munkára sehol nem bírható, ténfereg, erkölcsstenkedik, koldul, házról-házra terjeszti a ragályos betegségeket s élőködik a falvak szegény népén. Egyöntetűen kívánják, hogy azonnal szüntessék meg a cigányok hatósági segélyezését, mert ez emészti fel a segélyek nagy részét. Rimaszombat megyei város jelentése kiemeli, hogy a „pénzsegélyezettek, az ingyenes népkonyhák állandó vendégei 90%-ban cigányok”. Kassa a csehszlovák idők nyomortanyáin meghúzódott 1600 cigányról kénytelen gondoskodni. Mindenütt közegészségügyi szempontok is sürgetik a kérdés rendezését az ország más részein is. A legkulturáltabb ország-részben, Sopron vármegyében végzett

vizsgálatok szerint Bükön a cigányok 22%-a, Simaságon 10,5%-a, Ivánban 10,2%-a vérébajos. Az alföldi cigányok gyermekei 50%-ban törvénytelenek. Elképesztő tényekről beszélnek a karcagi állapotok is. A cigányok száma itt 783, akikből csak 14 teljesített katonai szolgálatot. Ez a népség iszik, kártyázik, koldul, itt-ott muzsikál, de ebből megélni nem tud, dolgozni pedig nem akar. Koldulásaival a város társadalmát évi 20-30 ezer pengővel károsítja meg, segélyezésükre pedig hivatalosan évi 8.000, gyógyszerellátásukra évi 6080 pengőt fordítanak. Szaporaságuk külön veszedelem, amikor a színmagyar vidékek népességét a gyermekbetegségek és az egyke tizedelik. Élveszületési arányszámuk egyes vidékeken háromszor akkora, mint a magyarságé. (...)”

Szöllőssy Sándor

Sopron 1941. május 26.

(OSZK. Köszönet Nagy Szebasztian)

Meleg van?

Vízbe, magyar!

Hibajegyzék

A nyomda mindig résen lévő ördögöcskéjével sikerült Olvasóink közül néhányat megnevettetnünk. Az *decemberi* AMH-ban futurista hír keletkezett: egy állítólagosan *december 20-i* eseményről „hallott az AMH”... Természetesen *november 20-án* volt a magyar Istentisztelet, amely után **Honfiékkal** koccintottak a jelenlévők! No és persze **Nt. Demes** prédikációiban mindig lehet valami hazavihetőt *találni*, nem pedig valami finom falatot *tálatni!*

Mit hallott az AMH?

Figyelem: Sokat hallott ez a hagyományos rovat! **Anyagtorlódás folytán sajnos nem fért föl az összes csatolandó kép.** Olvasóink megértését kérjük, és máris jelezzük, hogy márciusi számunkban külön oldalon pótoljuk a sok szép kimaradt képet. Szerk.

Elhalálozások

- Megdöbbenéssel értesültünk, hogy **Grosschmid Pál** kedves barátunk december 16-án 69 éves korában elhunyt. Sokan emlékezünk rá még gyerekkorunkból, noha a család Európába való áttelepülése óta nem találkoztunk vele. A gyászolóknak itt fejezzük ki őszinte együttérzésünket!

- **ifj. Horváth János** halálát közli a családja. Édesapjával hosszú éveken át a kolónia rendezvényein fényképezett. Az öccsét gyászoló **Horváth Éva** telefonon kívánt hitben és szeretetben gazdag ünnepeket a Hírlapnak és ezúton az egész magyar közösségnek. Köszönjük, és kérjük, fogadják kondoleálásunkat.

- **Özdné Selmei Valéria Babi** december végén a Szent István Otthonból kórházba került, ahol január 3-án végleg lehunyt szemét. A gyászoló hátramaradottakkal együtt érzünk!

Betegeink

- A többszörös vívóbajnok **Gáspár Lászlót** december 6-án komoly autóbaleset érte. Súlyos állapotban került a kórház intenzív állomására. Hála erős akaratának és a sok barát, vívótárs imaláncának, az ünnepeket már otthon tölthette, de még hosszú kezelés előtt áll. Gyors felépülést kívánunk!

- **Zombory Michu**, a Hungária elnök legfiatalabb lánya, karácsony előtt agyhártyagyulladásal került kórházba. Az újévre már hazaengedték, de hosszabb pihenésre kényszerül. Javulást kívánunk!

Esküvő

Bonczos Zsuzsa rovatvezetőnk unokája és hű támogatónk, **Sebess Péter** és **Mausi** fia, **Sebess Paulo André** és **Carina Verónica Baganem** december 10-én az olivosi skót templom oltáránál kötöttek házasságot. A kiterjedt Zilahi-Sebess családnak sok boldogságot kívánunk!

Születések

Kovács Attila Sportrovatunk vezetője háza táján megkészt Jézuska köszöntött be, de kamatostul: 2 kis ikerlányka-angyal társaságában érkezett december 28-án. Nagy ám a boldogság! Az AMH sok örömet és áldást kíván szeretettel a „nagy családnak”!

b.-j.: Kovács Attila és kicsi Gyöngyvér, felesége Krisztina Tini a kis Barbarával és a csodálkozó „nagyfiú”, Attila junior

Keresztelő

December 18-án keresztelték meg a kis **Deák Alexander Tóbiást** az olivosi N^a S^a de la Paz templomban. Szüleivel, **Deák Miklós** és **Olsavszky Patrícia**val USA-ból jöttek, akárcsak **Deák Attilának** a kis leánykikkal. A nagycsalád **Gorondi Péter**knél jött össze koccintásra.

Így **Meleg Piroška**, a boldog és büszke nagymama végre együtt tölthette az ünnepeket 3 fiával, **Miklós, Gábor** és **Attilával**, menyeyel és 5 unokájával. Velük örülünk!

A gyászoló család mély fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva tudatja mindazokkal, akik szerették és ismerték, hogy elhunyt

ifj. Horváth János

Eger, 1937. október 20 - Buenos Aires, 2011. december 21

Gyászolják:

Gyermekei Mónika és Gábor
Testvérei Éva és Ferenc
Sógorok, sógornők és a kiterjedt Argentínában és Magyarországon élő rokonság.

Isten adjon neki örök békét és nyugodalmat!

Születésnapok

- December 1-jén **Grabner Pisti** születésnapját a Hungária éttermében ünnepelte egy baráti vacsora keretén belül. Sajnos nem adtak ide képet a kedves, fiatal asztaltársaságról, pedig kértük...

- **Szántó Vivit** Barilochéból épp Buenosban érte a születésnapja, így ebéd keretében a Hungáriában ünnepelt december 18-án férjével, **Fehér Lacival**, leányukkal, vejükkel és pár cserkészpajttással.

- **Meleg Irén Csiki** már az új szép otthonában ünnepelte születésnapját december 29-én szerettei körében. Örülünk és gratulálunk!

Utazók

- Februárban esedékes **Emődyné Anikó**, újságunk kedves havi spanyol „levél” megírója buenosi látogatása édesanyja 80. születésnapjára. Várjuk!

- Hazaérkeztek a már nagyon várt 2010-es ösztöndíjas lányaink: **Gröber Stefi, Jeffrey Teréz, Mattiauda Luncsi** és **Zaha Paula**. Vidámságuk már érezhető a fiatalok körében. Biztos szép beszámolót készítenek magyarországi útjukról. Várjuk!

- Az idei fiúcsérszótábor után indul **Lajtaváry Márton** a budapesti Balassi Intézetbe mint ösztöndíjas. Vajon ki fogja helyettesíteni a mosolygó „pipás brácsást” a **Mákos** Együttesben? A Néptáncalálkozón is hiányolni fogjuk! Kívánunk neki egy élménydús utat!

Események

- Hiába tett meg mindent a minket körülvevő anyagias, profán világ, hogy megvonja tőlünk a szent Karácsony bensőséges élményét: kolóniánk tiszta erőforrásai ezt mégis valóra váltották. December 23-án **ifj. Zaha Sanyi** közös éneklésre szóló hívó szava odacsodított ifjat-öreget a Hungáriába. Miért telt meg csordultig a MIK-terem? A meghívó őszinte, ügyes fogalmazása tette? Vagy az igény? Tény, hogy 50 lelkes torokból zengtek a jól ismert karácsonyi énekek. Öröm és béke szállta meg a lelkeket.

December 25-én az ünnepi Istentiszteletre a gyönyörű sokszínű hortenziával díszített oltár köré felekezeti különbség nélkül gyülekezett az amenábári evangélikus templomot megtöltő hívők serege. **Nt. Demes András** prédikációja megint egyszer magot ültethetett sok ember lelkébe. A közösségi, testvéri szellem az Úr asztalához való menetben érezhető volt: a kisdéd Jézus munkálkodott a szívekben. Köszönet mindkét élményért!

- **Lendvai-Lintner Imre** KMCSSZ elnök múlt augusztusban, a Parlamentben vette át a kormánytól a Külföldi Magyar Cserkészszövetség kitüntetését, októberben pedig ő maga kapta meg cserkészmunkája elismeréseként a köztársasági elnöktől a Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztjét. Késve, de szívből gratulálunk!

- Az AMISZ évi első Választmányi gyűlését kivételesen a hó második hétfőjén, azaz február 13-án tartja, a Mindszentynumban. Ezzel szemben a Vezetőségi gyűlések az amenábári Krisztus Keresztje evangélikus templom gyűléstermében lesznek, szokás szerint a hó 1. hétfőjén.

- A március 17-én a magyar nagykövetséggel közösen rendezendő nemzeti ünnepre - ahogy már előzőleg jeleztük - várjuk a Hungáriába **Havas Judit PhD** előadóművészt, aki szép programot állított össze részünkre. Ittléte alatt ezen kívül irodalmi estet is tart. Figyeljük az események dátumait az eseménynaptárban! Használjuk ki ittlétét, legyünk jelen minden szereplésekor.

- Az év végeztével többen is többféle nehéz vizsgával küzdöttek meg. Ezúton gratulálunk egyetemi tanulmányaik sikeres befejezéséhez: december 21-én **Mihályfy Juli Licenciada en Comercio Internacional** (USAL egyetem) és december 28-án **Bonapartian Edi Licenciado en Psicología** (UB egyetem) lett. A kedves barátok és társaik az egyetemek ajtájában ünneplik a végzőket úgy, ahogy azt a szokás megkívánja!

EZ-AZ

- Az ünnepek alkalmából nagyon sok AMH baráttól, előfizetőtől kaptunk karácsonyi és újévi, drótpostán küldött lapot. Ezúton (is) köszönjük és viszonzozzuk jókívánságaikat!

Fájó szívvel tudatjuk, hogy szeretett feleségem, anyánk, anyósom, nagymamánk, és dédnagymamám

Földényi Ottóné szül. Czapáry Zsuzsanna

Budapest, 1920. augusztus 4 -
Sopron, 2011. december 15

hosszú betegség után visszaadta nemes lelkét
Teremtőjének.

Gyászolják:

férje, **Földényi Ottó**
lányai, **Zsuzsanna** (USA) és **Judit** (Ausztria)
veje, **Eduardo**
unokái, **Paolo** és felesége **Tara, Stefánia** és **Beatrix**
dédunokája, **Diego**

valamint számos rokona és barátja Argentínában, az Egyesült Államokban, Kanadában, Magyarországon és Ausztriában.

Nyugodjék békében!

Búcsúztató

Szeretett Nagymamánk, Földényi Czapáry Zsuzsanna - Csibi néni - életének 91. évében elhunyt.

Kecskeméten élt, az Angolkisasszonyok intézetébe járt. A szegedi egyetemen magyar, német és történelem szakon végzett. Az első állásaként rokkant katonákat tanított, azután egész életében tanított.

Magyarországról a II. VH vége felé menekültek a szovjet megszállás elől édesanyjával, férjével és idősebbik, csupán kéthónapos lányával. Csak néhány bőrönddel érkeztek a Linz/Wels környékbeli Gunskirchenbe, itt éltek 4 éven keresztül. 1949-ben utaztak tovább hajóval Buenos Airesig, ahol az első 4 évben Quilmesen telepedtek le, majd végül Ranelaghban, Buenos Aires egyik, szintén déli külvárosi részén éltek 46 éven át. Itt új életet építettek miatt két lányukat nevelték fel, akik jelenleg külföldön (Amerikában és Ausztriában) élnek és dolgoznak.

Argentínai tartózkodásuk alatt Nagymamánk élénken részt vett a magyar kolónia intézményes életében: éveken át tanított a Zrínyi Ifjúsági Körben, a plátanos Angolkisasszonyok intézetében, valamint aktív szerepe volt a katolikus plébánia, a Mindszentynum közösségén belül, különösen a *Lelekiség* c. hitbuzgalmi lap szerkesztésében. 1999-ben visszavándoroltak Magyarországra, és Sopronban töltötte az utolsó éveit a most 95 éves Földényi Ottó nagypapánkkal együtt.

*

A mai világban különösen értékelhető tulajdonságokat képviselt: ritkán elegáns, művelt, jószívű és hívő asszony volt. Négy nyelven beszélt folyékonyan, jól ismerte a történelem szakot. Az élet számos viszontagságával, nagy kihívásával küzdött meg bátran. Annak ellenére, hogy az utolsó pár év nehéz volt Nagymamánknak, szellemileg mégis végig egészséges volt, és mindig érdeklődött a környező világ eseményei és szeretett családja: a három unokája és dédunokája, Diego iránt. Bár nagyon nehéz tőle elbúcsúzni, az vigasztal minket, hogy békében nyugszik. Mindig értékelni fogjuk azt a szeretetet, amit ő nekünk bőségesen nyújtott, és mindazt, amit tőle tanulunk igyekszünk továbbadni azoknak, akik minket körülvesznek. Szeretünk, Nagymama!

Unokáid: Paolo, Stefi és Bea

- A Regös-Mákos együttese december 16-án saját zenével és az alkalomra összeállított énekkel hálálta meg és házipálinkával ünnepelte az **Oleander asszonyokat** a sikeresen végzett karácsonyi vásár stand óriási sikeréért.

- A KOLOMP felnőtt-együttes **Blahó Andrásék** otthonában tartotta évzáróját. Kedélyes estét töltött a társaság, amelyen cserkészmódra még szalonasütés is volt.

- Örömmel olvastuk január 6-án a *Clarín* c., Argentína legnagyobb napilapjában a képes, elismerő cikket Agustín Lasso tollából a zenélő **Lajtaváry családról**. Márciusi számunkban közöljük, de már most gratulálunk!

- **Bonapartian Dani** újabb 2 éves kihívás előtt áll. Főnökével együtt jelenleg a Dubai Hilton szállodában dolgozik az egyik étterem újjáindításán. További sok sikert és főnök, aki terve szerint júliusban hazalátogatna közénk, hogy részt vehessen a XI. Dél-Amerikai Magyar Néptáncalálkozón. Várjuk!

(BGT és HKZS)

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

2012 kűszőben kívánok kedves olvasóimnak sok örömet - bört, búzát, békeséget az új esztendőben! Ne kérdezzük aggodalmaskodva a jó Istentől, hogy mit hoz a jövő? Hanem adjunk hálát, hogy megtartott bennünket. Kérjük, hogy tartsa meg bennünk a reménység sugarát, ami eddig és ezután is megvilágítja az előttünk kijelölt utat.

Az elmúlt 7 esztendőben igyekeztem a rovatomban naplószerűen beszámolni 2 hazánk és a magyar kolónia eseményeiről. Egyik legkedvesebb olvasóm figyelmeztetett, hogy írjak rövidebben egy-egy eseményről és keverjek bele érdekes pletykákat... mert különben kicsit unalmas. Meggondolandó. Kinek írok? A fiatalok, akikkel szeretném tartani a kapcsolatot, az interneten keresztül pillanatok alatt mindenről értesülnek. Mivel tudnám meglepni őket? A kolónia magyar nyelvű tagjai összetartanak, együttműködnek - öregszenek. Nincs viszály, nincs irigykedés. Szeretjük egymást! Készültünk az ünnepekre és a nyári vakációra. Ez nem „izgalmas”.

Mai politikai beszámolómban még argentin hazám is alig tud

meglepetéssel szolgálni. December 10-én a televízió a Parlament díszterméből szünet nélkül közvetítette köztársasági elnöknek, **Cristina Fernández de Kirchner** beiktató fogadalomtételét és másfélórás székfoglaló szónoklatát. A hagyományos, előírt protokolltól eltérően szokatlan, új változattal lepte meg a nézőket újabb 4 éves mandátumra szóló beiktatásánál: a fogadalom szövegét saját maga olvasta fel, a legfőbb államhatalmat jelképező mellszalagot és elnöki pálcát nem a kegyvesztett lelépő alelnök, **Julio Cobos** adta át, hanem Cristina asszony leánya. A könnyező anya így megható családi jelenet élén jelképesen mutatta be, hogy a hatalom a családban marad. Ezek a külsőségeken túl az ünnepélyes eskütételt elnöknek nemcsak a Szentírásra, hanem elhunyt férje, „Ő” emlékére mondta ki határozott hangsúllyal. Szónoki tehetsége már a 4 évvel ezelőtti székfoglaló beszéde alkalmával bámulatba ejtett. Mostani beszédeben óriási magabiztonságról, céltudatosságról és akaraterőről tett tanúbizonyságot. Adatokkal, számokkal igyekezett bizonyítani a Kirchner kormány előző 8 év sikereit. A következő 4 év célkitűzéseit nem részletezte, de ezek után senki sem kételkedhet abban, hogy ő a vezér, 40 millió ember

vezére, ő határoz. A hatalmat sem a szakszervezetekkel, sem a pénzintézetekkel nem osztja meg. Diadalútja a kormányzói palotába, gyalogos titkosrendőrökkel és az ujjongó tömeggel körülvéve, egy valódi népünnepély volt, ami a Plaza de Mayo téren a késő délutánig folytatódott. Elnökünk új erőre kapott politikai célkitűzéseinek továbbépítése érdekében. A frissen kinevezett munkatársait, az új minisztereket és tárcabirtokosokat délután, a Legfelsőbb Bíróság palotájában mutatta be. Az eddigi kormány hű tagjai majdnem mind helyükön maradtak. Kivétel a Gazdasági minisztérium, ahol **Moreno**, a legnépszerűtlenebb kereskedelmi referens eszentül több tárca felett rendelkezik. Alakított és kinevezett mellé külön belkereskedelmi és külön külkereskedelmi államtitkárságot, és ezekkel egyvonaltban egy harmadik minisztériumot a versenyképesség fejlesztésére. Szónoklata szerint a jövőben minden összhangban, rendezetten fog működni „a nép, a fiatalok, az ipar, a mezőgazdaság érdekeit” szem előtt tartva...

Magyarország és köztársasági elnöke, **Orbán Viktor** az elmúlt napokban a világsajtó első oldalán szerepelt. Az EU 17 tagországa és 10 újabb tag-

állama - köztük Magyarország - Brüsszelben gyűlt össze, hogy megtárgyalja, hogyan mentsék meg az Uniót és ennek gazdasági alapját, az eurót mint pénzegységet. Anglia egyenesen, habozás nélkül kivonta magát, ami nem volt meglepő, hiszen ők az EU megalakulása óta soha sem léptek be az euró-övezetbe. Az újonnan csatlakozott államok közül Magyarország volt az első, amely *nem* fogadta el az új rendszabályokat. **Orbán Viktor** miniszterelnök a tanácskozás végén jelezte, hogy a megállapodás súlyosan érinti országa szuverenitását, ezért arról az Országgyűlésnek kell döntenie. A magyar kormány az európai gazdasági válság hatására kénytelen újra átgondolni a jövő évi költségvetést. A miniszterelnök kijelentette: *Magyarország polgárainak nincs mitől tartaniuk, az ország meg fog állni a lábán, eléri kitűzött céljait.* A polgárok mégis aggódnak, mert kormánya utolsó másfél évében sok elért eredmény mellett a gazdasági helyzet mind súlyosabb problémáira nem volt képes sikereket felmutatni. Ami minket is érint: minisztériumokat vont össze és új szakosztályokat, államtitkárságokat állított fel, amelyek eszentül a világban szétszórt magyarokat pontosan

számon szeretnék tartani. Ez érteti meg velünk, miért fontos, hogy minden magyar Intézmény, sőt személy beiratkozzék a **Nemzeti Regiszterbe** (l. 2.o.).

A külföldi magyarok ügyeit az összevont Közgazdasági és Igazságügyi minisztérium Nemzetpolitikai Államtitkársága intézi, **Semjén Zsolt** helyettes miniszterelnök és **Répás Zsuzsanna** államtitkár vezetésével. A szöványmagarság képviselőit november 17-én, az újonnan megalakult Magyar Diaszpóra Tanács a Parlamentbe hívta össze, ahol kihirdették a MDT alapító nyilatkozatát (l. vezércikk l.o.). Ennek ismerete után derült ki, hogy a világban szétszórt Magyar Diaszpórát 6 Regionális Tanácsra osztották fel: Európa, Ausztrália, USA, Kanada, Latin-Amerika, valamint összevontan Egyházak és Cserkészek. Latin-Amerika (LAMOSZSZ) elnöke, **Kunkelné Fényes Ildikó** maradt. Tagállamok: Argentína (AMISZ), Uruguay, Chile, Brazília és Paraguay. Ezek vezetői tagjait Kunkelné Ildikó rendszeresen, óriási igyekezettel és pontossággal tájékoztatja. Ő a kapocs Latin-Amerika magyar Intézményei és a magyar Nemzetpolitikai Államtitkárság, valamint a Diaszpóra Tanács között.

- Kolóniánk legfontosabb társadalmi eseményét, a hagyományos Cserkészbált koratavasszal szoktuk rendezni. 2011-ben az év végére, november 12-re tolódt el: meg kellett várni a Hungária Egyesületben folyó építkezések befejezését. Erről a decemberi számunkban a rendezők már beszámoltak. A résztvevők november végén, lapzárta után nem írhattak róla. Örömmel jelentem, hogy a bál nagyon jól sikerült. **Omar** vacsorája kifogástalan, remek volt, a "Golden Boys" zenekar olyan pezsdítő, hogy mindenki táncra perdült. A műsorban ígért éjfél tánc, **Katerva Spléndida** sajnálatosan eltolódott éjjeli 1.30 órára, amit a vacsorázó idősebb társaság nem tudott kivárni. Jóllehet kevesebben vettek részt ezen az estélyen, mint amire számítottunk, a bál mégis haszonnal végződött hála a Védnököknek, Támogatóknak, Hirdetőknak. A többletet 40%-ban a Hungária klub, 50%-ban az EMESE ifjúságfenntartó testület és 10%-ban a Szent István Otthon javára szánták. Sajnálom azokat, akik csak jótékonyaságból, kötelességből támogatják a cserkészetet, és nem jöttek el. Nem is sejtik, hogy idősebb lelkükre milyen gyógyító hatást gyakorolhat a vidám fiatalok között tölteni egy estélyt.

- November 16 és 21 között Argentínában rendezték meg a 2011. év Nemzetközi modern Pentatlon, ifjúsági öttusa versenyét. **Szabó Éva** AMISZ elnök, aki - mint pisztolylovó nemzetközi bajnok egyből Panathlon elnök - hívta meg a magyar Intézmények vezetőit november 16 délutánra, a megnyitó ünnepélyre. Nosza, megkértem az argentinai magyar vívók pártolóját, **Grabner András**, hogy szállítson ki engem Palomárba, a Katonauskola óriási, gondozott parkjába. Koradélután érkezünk, jó-

Készülődések El Palomárban, a katonaiskola óriási parkján belül

b.-j.: Korponai István, argentin lány a rendezőségéből, Grabner András, Kállai Ákos

val a megnyitó előtt. Megcsapott a virágzó fák és a frissen vágott fű illata. Felejtve minden üzleti bánalmat, fürgén, vidáman jártuk be a terepet Bandival. A sors 2 kedves magyar fiatalembert vezetett utunkba. Bemutattok: **Kállai Ákos** és **Korponai István**. Ezek nyilván öttusázók, de nem 21 éven

Események

aluliak, gondoltam. Kiderült, hogy ők a magyar csapat edzői, igazgatói, akik egyelőre keresték, hogy ki felelős a csapat élelmezéséért, mert ebed nem jutott nekik. Ezek után megbarátkoztunk, elbeszélgettünk és együtt mentünk fel a még elég üres tribünre. Szemben, a színpad előtt a 30 résztvevő ország egyenként 1 kiskatonát 3 ifjú bajnokkal, nemzeti lobogóval és névtáblával állított fel.

Delegációk gyülekezése: Magyarország, Guatemala és India között

Kikerestük azt a helyet, ahonnan egyenesen a magyar táblát és csoportot láthattuk. Lassan mindenki elfoglalta helyét a színpadon és a nézőtéren. Óriási katonazene-karral és operabékesnő kísérettel elénekeltük az argentin himnuszt. Utána a rendezőség hangszórón szólította fel a 126 ifjú bajnokot, (53 nő és 73 férfi), hogy a következő változatos, zenés bemutató programot ülve nézzék végig a tribünről. Ennek a bölcs rendelkezésnek köszönhetem,

Fiatl bajnokok csoportképe a tribünön: b.-j.: Demeter Gergely, Földházi Zsófi, Kovács Sarolta, Harangozó Bence, Demeter Bence és Tóth Adrienn

hogy a magyar csapattal megismerkedhettem. Együtt töltöttük a délutánt, élvezhettük az ünnepséget. Csodálatos találkozás 2011-ben, Argentínában! Úgy éreztem magam, mint ezeknek a gyermekeknek büszke magyar nagyanyja, de ugyanakkor testvére is. Lélekben visszarepültem sok-sok évet Budapestre, mert 16 éves koromban, titokban, egy ifjú öttusázó országos bajnokba, **Csáthy Dénesbe** voltam szerelmes...

- November 28: Baráti búcsúebéd Palermóban. A sikeres verseny után a magyar csapat egy része azonnal hazarepült. **Kállai Ákos** és 3 fiatal bajnok **Gáspár Zsolt** meghívására még itt maradt pár napra és a hét végére, így hét-főn délben nálam voltak búcsúebéden. Innen vitte ki őket Zsolt a repülőterre. Utólag jöttem rá, hogy mint „fogadott nagymamának” milyen nagy kitüntetésben volt részem.

Kovács Sarolta, barátoknak **Saci**, többszörös világbajnok és Európa-bajnok (l. SP 2.o.) 2010-ben Székesfehérvá-

Lazább hangulat a „fogadott nagymama” lakásán...

ron, az idén Argentínában egyéni aranyérmes. Az 5 sportág közül legkitűnőbb

mint lovas és úszó. **Tóth Adrienn** az idén **Demeter Bencével** váltóban bronzérmes lett. Az ő kedvenc sportága a vívás. **Demeter Bence** 2010-ben aranyérmes világbajnok, az idén 4. helyen szerepelt. Az ő erőssége szintén a vívás és a futás. Három vendégem és a már elutazott **Demeter Gergely**, **Harangozó Bence** és **Földházi Zsófi** többszörös bajnokok. A következő Pentatlon VB-t 2012-ben, Lengyelországban, Drzonkóvban tervezik. Kérdés, hogy az ideai bajnokok betöltik-e addig 21. évüket, és a junior vagy már a felnőtt csoportban indulnak. **Kállai Ákos** (38 éves) hihetetlen szerényen elhallgatta, hogy ő többszörös öttusa világbajnok. Legnagyobb sikereit 1997, 2001, 2003-ban aratta. Magyarország ünnepelt testnevelési tanára, edzője, az öttusázók vezéregyénisége. Svájcban, Olaszországban, Székesfehérváron nemzetközi bajnokságokon felnőttként aratja minden évben sikereit. Amikor a kapuban elbúcsúztunk, csak azt sajnáltam, hogy nem tudtam mindegyiknek valami szép ajándékot adni emlékebe. Utólag jöttem rá, hogy én is kérhettem volna autogramot magyar hazánk leghíresebb fiatal bajnokaitól... Emléküket és hírüket megosztom Olvasóimmal, és szívemben őrzöm.

- December 8 és 11 között kolóniánk utolsó kiemelkedő eseménye ebben az esztendőben a Hungáriában megrendezett 4-napos karácsonyi vásár volt. Ennyi embert, érdeklődőt, kiállítót, mint az idén még soha nem láttam. Vasárnap délután a Mikulás bácsi és takaros népviseletbe öltözött regösleányok, dacolva a nagy meleggel, hősiesen szerepeltek. A vásár rendezői uzsonnára hívták meg a Szent István Otthon mozgékony lakóit, **Némethné Lenke** vezérlete alatt és **Omar** segítségével. **Eva Rebechi** igazgató és néhány ápolónő kíséretében a „nagymamák” vidáman fogadták ismerőseik köszöntését és vettek részt a karácsonyi hangulatban.

A Szent István Otthon lakói szemmel láthatóan jól érezték magukat a finomságok és néhány vendéglátó társaságában

• AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI

• **Alapító Fővédnök:** *Rubido-Zichy Hohenlohe Senta* (†)

• **Alapító Védnökök** (2005):

• Alitisz Constantino - Eickertné Rubido-Zichy Antoinette (†) - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Móricz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (†) - Zilahi Sebestyén Jenőné - Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton

• **2005-től 2011-ig US\$ 100.-on felüli adományozók** (ábécésorrend):

• (1x) B.Á. (Kanada) - Csesztregi Ferenc - Gosztonyi Attila - Jakab János (USA) - K.I. - Dr. Kraft Péter - Kurhelec János - Meleg Piroska - N.N. - Sisa István (USA) - Szekeres Zsolt - Zombory István

• (2x) Dr. Andrés Faragó - Grosschmid Mária (Mo) - Magyar Református Egyház

• (3x) Álvarez Zöldi Viktória - Dr. Besenyi Károly - Gorondi István és Edith - Kalpakian Ervin - Mészáros Lászlóné Angéla - N.N.

• (4x) Dobosi Szabó Anikó - Pejacevich Alexis

• (5x) Dóry Ilcsi - Erdődy József - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebestyén" - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (†)

• (6x) Móricz Istvánné

• (7x) Dr. Alitisz Constantino - Dr. Farkas Ferenc - Dr. Némethy Kessérú Judit (USA) - Dr. Orbán László - Zilahi-Sebestyén Bonczos Zsuzsa

2012:

- Dobosi Szabó Anikó
- Magyar Református Egyház
- Luraschiné Földényi Judith (Ausztria)
- Tanyi József és Ildikó (Kanada)

Hálás szívvel köszönjük adományukat, támogatásukat, fölülfizetésüket!

Dra. Dancs Zsuzsanna
ügyvéd

A. Brown 3185 piso 2 Of. 4
Mar del Plata

Tel.: 0223-494-0339

susanadancs@sinectis.com.ar

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd

Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45, Buenos Aires

Tel.: 4322-0902

Kérjen órát

Dra. Gabriela Szegödi

Abogada

Estudio 4372-6844

15-5026-4512

gabriela_szegodi@yahoo.com.ar

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martín Puricelli

Médcos Psiquiatras

Consultorio:

15-5325-2078 4823-9347

Kapható a Hungáriában a HKK könyvtárban. Ára 30 dollár

HKK HUNGÁRIA
KÖNYVBARÁTOK
KÖRE - HKK

KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR

Hivatalos órák: A hó 2. és 4. pénteken 19 - 21 óra.

2012 január: zárva
Hungária Egyesület 1. em.

Pje. Juncal 4250, Olivos Tel. 4799-8437

haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írók nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.

- Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.

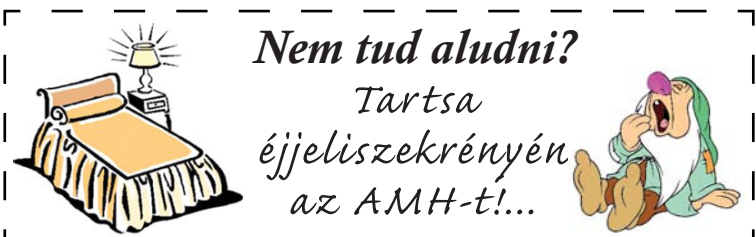
- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írók a közlésnél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

A MÁRCIUSI száma
a lapzárta: február 10

Anyag és hírek beküldésére

(54-11) 4711-1242

amh.argentina@gmail.com

Nem tud aludni?

Tartsa
éjjeliszekrényén
az AMH-t!...

INTÉZMÉNYEINK / NUESTRAS INSTITUCIONES

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES

EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina.

Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar

39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GULAS HUNGARAS

Nº 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel.

4723-4988 - edithhaynal@hotmail.com

18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HUNGAROS Nº 18

BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 -

rubiecito87@yahoo.com.ar

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRICTO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HUNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal

4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatvas@yahoo.com.ar -15-5703-1800

REGŐS MAGYAR NÉPTÁNCÉGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HUNGARO REGOS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. www.regosargentina.com.ar

Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com

ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRINYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. 4791-3386

susyfothy@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA

ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com -

CORAL HUNGARIA - sleidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos

Aires. Tel. 15-3623-4345 - www.arshungarica.com.ar

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK

- BIBLIOTECA HUNGARA - Pje. Juncal 4250, 1º piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel.

4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZINTÁRSULAT: ALOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES

HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGARIA, Asociación Húngara en la Argentina.

Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 -

hungariabuenosaires@gmail.com

VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HUNGARO DE VALENTÍN ALSINA.

Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

ISKOLÁK - COLEGIOS

ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD.

Calle 43 Nº 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

SZENT ISTVÁN KOLLÉGIUM - COLEGIO SAN ESTEBAN. Anasagasti 202, (8400)

San Carlos de Bariloche, Río Negro. Tel. 02944-42-0404 - colegio@sanesteban.edu.ar - www.sanesteban.edu.ar

SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636)

Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES

HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESGRIMA CLUB HUNGARIA. Pje. Juncal 4250,

(1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - andresgrabner@yahoo.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS

"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HUNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar

1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar -

www.lacruzdecristo.com.ar

MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HUNGARA - ideiglenes

cím - Aráoz 1857, (1414) Bs. Aires. Tel. 4799-2527 - mariabenedek@arnet.com.ar

"MINDSZENTYNUM ZARÁNDOKHÁZ" MAGYAR KATOLIKUS KÁPLÁNSÁG

- ASOCIACIÓN DE LOS HUNGAROS CATÓLICOS EN LA ARGENTINA - Aráoz 1857,

(1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - info@mindszentynum.org

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES

ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HUNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Aráoz 1857,

(1414) Buenos Aires. Tel. 4542-9877 - nvattay@arnet.com.ar

ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HUNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA. - www.camara-hungara.com.ar - Tel.

15-4193-6752 - info@camara-hungara.com.ar

MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HUNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pac. Rodríguez 6258 (ex 1162),

(1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4722-0098 / 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HUNGARA. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 -

jakabterek@fibertel.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HUNGAROS EN LA ARGENTINA - J.B. Justo 183,

(1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - vferlolo@fibertel.com.ar

SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. M. Moreno 1666, (1636)

Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@fibertel.com.ar

VITÉZI REND ARGENTÍNAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ.

Capítulo Argentino. Tel. (5411) 4715-2351 - nvattay@arnet.com.ar

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS

BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HUNGARA DE BARILOCHE

- Mitre 213, 2º, of.8, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-430282

luiseduardostany@hotmail.com

CHACOI MAGYAR EGYESÜLETEK:

- **COLECTIVIDAD HUNGARA DE CNEL. DU GRATY** - M. Moreno Nº 12, (3541)

Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649

- **VILLA ÁNGELA-I MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HUNGARA DE SOCORROS MUTUOS** - Hungria 150, (3540) Villa Ángela, Chaco. Tel. 03735-420-939

CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HUNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 /

0351-156-144-070 - filipancsllili@gmail.com

SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HUNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 -

zoltanhorogh@hotmail.com

Esta edición fue impresa en IMPRENTA ALFA BETA S.A. 4522-1855

MAUSI SEBESS

El Instituto Latinoamericano de Artes Culinarias más premiado en el mundo

Av. Maipú 594 (1638) Vicente López, Buenos Aires, Argentina
Tel.: 54 11 4791-4355 - info@mausiweb.com - www.mausiweb.com

Nuestras tortas son una fiesta !!!

Gral. Alvear 451 | Martínez | Tel: (011) 52 18 40 72 | (011) 45 12 23 01
Web: www.mausiscakes.com

Desensyl®

Con Pluronic F-127 - Citrato Disódico - Bifluorado

- ▶ CREMA DENTAL DESENSIBILIZANTE
- ▶ ANTICARIES
- ▶ ANTIPLACA

PRESENTACION:
POMOS MULTILAMINADOS
CON 100 GRAMOS.

Gador
Al Cuidado de la Vida
<http://www.gador.com.ar>

Argentíнай MAGYAR HÍRLAP

Az argentíнай magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kessérú Zsuzsanna

Rovatvezető Sebestyén Bonczos Zsuzsa

Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi

L. Monteverde 4251 - (1636) Olivos - Buenos Aires

Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amh.argentina@gmail.com

<http://epa.oszk.hu/amh> <http://efolyoirat.oszk.hu/amh>

www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com